

શ્રી

જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૨૮ મું

શાર્દુલાવિક્રિડિતમ્

૭૭૦
૭૩

યે જીવેષુ દયાદાવઃ સ્પૃશતિ યામ્ સ્વદ્યોપિ ન શ્રીમદઃ
 શ્રાંતા યે ન પરોપકારકરણે હૃષ્યંતિ યે યાચિતાઃ ।
 સ્વસ્થાઃ સત્સ્વપિ યૌવનોદયમહાવ્યાધિપ્રકાંપેષુ યે
 તે લોકોત્તરચારુચિત્રચરિતાઃ શ્રેષ્ઠાઃ કતિ સ્યુર્નરાઃ ॥

“ જે જીવોને વિષે દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો મદ સ્વસ્થ પણ સ્પર્શ કરતો નથી, જે પરોપકાર કરવામાં થાકતા નથી, જે યાચના કર્યા સતા ખુશી થાય છે, યૌવના ઉદયરૂપ મહાવ્યાધિનો પ્રકાપ થયે સતે પણ જે સ્વસ્થ રહે છે; એવા લોકોત્તર આશ્ચર્યકારી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત્ બહુ અદ્ય હોય છે. ” મુક્તમુક્તાવતિ.

સંવત ૧૯૬૮ ના ચેતથી સંવત ૧૯૬૯ ના કાગણીમુધી અંક ૧૨.

પ્રકટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા.

ભાવનગર.

વિક્રમ સંવત ૧૯૬૮-૬૯ શાકે ૧૮૩૪ ઇશ્વીસન ૧૯૧૨-૧૩
 વીર સંવત ૨૪૩૮-૩૯

ભાવનગર—સરસ્વતી પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦ બહારગામવાળાને પોસ્ટેજ સાથે રૂ. ૧-૪-૦
 દરવર્ષે ભેટ તરીકે જૈનપંચાંગ ને એક સારી છુક આપવામાં આવે છે.

વાર્ષિક અનુક્રમાણિકા.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૧ પ્રજ્ઞા સ્વરૂપ પ્રાપ્ત્યર્થે શ્રી કુમારબ્રહ્મચારી પ્રભુને પ્રાર્થના (પદ) ગી. હે.	૧
૨ વિનય ધર્મોપદેશનાર્થે માનત્યાગ-પ્રભુ પ્રાર્થના (પદ) ગી. હે.	૨
૩ નવું વર્ષ.	૩
૪ પ્રશમરતિ પ્રકરણ-વિવેચન યુક્ત (સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)	૯-૩૪
૫ ગૃહસ્થના કર્તવ્યો.	૨૧-૪૪-૧૩૫
૬ બ્રહ્મચર્ય પ્રકાશ (ખીમચંદ ભુધરદાસ)	૨૫
૭ ચાલુ પરિસ્થિતિપર પ્રકીર્ણ વિચારો (મૌકિતક)	૨૮-૧૭૩-૨૧૯
૮ અનિત્ય ભાવના (પદ) (કવી સાંકળચંદ.)	૩૩
૯ ચંદ્રરાજના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર.	૫૧-૧૦૩-૧૮૭-૨૪૭-૩૦૬
૧૦ ગત વર્ષના સુખપૃષ્ઠપરના શ્લોકનું ટુક વિવેચન.	૬૦
૧૧ આખું ઉપર ગયેલ જૈન ડેપ્યુટેશન.	૬૩
૧૨ ગુજરાતી જૈન સાહિત્ય.	૬૪
૧૩ અશરણ ભાવના (પદ) (કવી સાંકળચંદ.)	૬૫
૧૪ દુઃખ-કોષ ત્યાગ (પદ)	૬૬
૧૫ જિનદીક્ષા પ્રકરણ. (સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)	૬૭
૧૬ તપધર્મ ઉપર સંવરની કથા. (વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર)	૭૫
૧૭ સત્સંગ-સપ્તમ દૈનિક. (મૌકિતક)	૮૫
૧૮ મે. કોલ્લીન સાહેબને આપેલ માનપત્ર.	૯૧
૧૯ વૈરાગ્યશતક ભાષાંતર. (ઝવેરચંદ કાળીદાસ ટોળીયા)	૯૫-૧૧૬-૧૫૮-૨૫૮
૨૦ સંસાર ભાવના. (પદ) (કવી સાંકળચંદ.)	૯૭
૨૧ આ અસાર શરીરમાંથી સાર-કઠાય તો કાઢી લ્યો. (સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)	૯૮
૨૨ દ્રવ્યાવશ્યક (વિશેષાવશ્યકમાંથી)	૧૧૧
૨૩ જૈન મુનિ મહારાજઓનું સંમેલન.	૧૧૬
૨૪ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી ને ભાવનગરનો સંઘ (કુ. આ.)	૧૨૫
૨૫ આત્યંત જોદ્ધારક મૃત્યુ (શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ)	૧૨૮
૨૬ એકત્વ ભાવના. (પદ) (કવી-સાંકળચંદ.)	૧૨૯
૨૭ પ્રકીર્ણ વિચાર. (સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)	૧૩૦

(૩)

૨૮ અનધિક હીનાક્ષર શ્રુત. (વિશેષાવશ્યકમાંથી)	૧
૨૯ દશ અવતાર. (જૈન શાસનમાંથી)	૧
૩૦ ગ્રંથાવલોકન. (શ્રી તત્વપ્રકાશ પાઠમાળા ભાગ પહેલો.)	૧
૩૧ ખંભાતમાં દીક્ષામહોત્સવ. (સુનિ પુન્યસાગરજીનો)	૧
૩૨ વૈરાગ્યશતક (સમશ્લોકી) (માવજી દામજી શાહ.) ૧૬૧-૧૬૭-૨૨૬-૨૨૮-૫-૩૩૫-૩	
૩૩ ભાવ આવશ્યક. (વિશેષાવશ્યકમાંથી) (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી.)	૧
૩૪ ભાવ ઉપક્રમ.	૧
૩૫ જીવદયા-અનુકંપાદાન. (ઉપદેશતરંગિણીમાંથી)	૧
૩૬ તપ સંગ્રહી ખુલાસો.	૧
૩૭ જૈનસૂત્રકૃતકંઠ ઉભુ ઠરવાની જરૂર. (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી)	૧
૩૮ જૈન સૂત્ર કંઠને અંગે અગત્યની સૂચનાઓ.	૧
૩૯ પ્રતિક્રમણમાં ગોલાતું ઘી.	૧
૪૦ પર્યુષણ પર્વમાં શ્રાવક ભાઈઓની દ્રવ્ય.	૧
૪૧ અત્યંત ખેટકારક મૃત્યુ. (નગરશેઠ ચીમનભાઈ લાલભાઈ)	૧
૪૨ પ્રીતિ વિષે દુહા. સાર્થ. (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી)	૨
૪૩ નવપદ નમસ્કાર-સ્તુતિ.	૨
૪૪ નવપદ આરાધન ઉપદેશ.	૨
૪૫ તપનો પ્રભાવ ને તપ કરવાની આવશ્યકતા (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી)	૨
૪૬ સુશીલ થવા સાર શિક્ષાવચનો.	૨
૪૭ સમ્યક્ત્વના વિષયપર વિક્રમની કથા. (વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર)	૨
૪૮ શેઠ આણંદજી કદયાણુજીના ઓડીટરોનો રિપોર્ટ.	૨
૪૯ સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિને આશ્રયીને વિવિધ મતદર્શન. (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી)	૨
૫૦ વિવિધ પ્રશ્નોત્તરો (વિશેષાવશ્યકમાંથી)	૨
૫૧ યોગવચન.	૨
૫૨ આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરનારી કેટલીક પ્રમાણવાળી ધીનાઓ.,,	૨
૫૩ ધર્મનાં ચિન્હ (ષોડશકમાંથી.)	૨
૫૪ પ્રભુના અંગપર ચાંડલા.	૨
૫૫ પંચમ ષોડશક. (સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી)	૨
૫૬ ષોડશકોમાંથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોત્તરો.	૨
૫૭ ઉપદેશ તરંગિણીમાંથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોત્તરો.	૨
૫૮ વનસ્પતિમાં જીવત્વ. (લોકપ્રકાશમાંથી)	૨

(૪)

૧	જિજ્ઞાસુ મેળાવવાનો કુદરતી ઉપાય. (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૨૮૫
૨	શ્રી સંઘને શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીનું આમંત્રણ.	૨૮૦
૩	શ્રી મેળેશમાં ઇનામનો મેળાવડો.	૨૮૧
૪	વૈભવકુંચી.	૨૮૨
૫	શિદ્ધાચળ ઉપર મૂળનાયકજીની પૂજા.	૨૮૩
૬	ઈન્દ્રજીની મહા મુદ્રાલેખોનું વિવેચન. (સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી)	૨૮૮-૩૩૮
૭	ઈન્દ્રિય સ્વરૂપ. (લોકપ્રકાશમાંથી)	૩૧૬
૮	વિચાર લેવું પરિણામ. (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૩૨૩
૯	ગામદાસજી ખાતે મળેલો શ્રી સંઘનો મહાન મેળાવડો.	૩૨૫-૩૮૦
૧૦	વિજય. (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૩૩૩
૧૧	લાવણ્યમાં સ્તવન કેવાં બોલવાં? (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૩૪૩
૧૨	જનનવર્ગમાં ભણેલાની સંખ્યા કેટલી છે? (મુળેશ સમાચાર)	૩૪૬
૧૩	શેઠ મનસુખભાઈ ભણુભાઈનું જીવનવૃત્તાંત.	૩૫૩
૧૪	પંચાસજી શ્રી ગણેશવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.	૩૬૦-૩૬૭
૧૫	કેટલીક આશ્ચર્યકારક ટેવો. (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૩૬૪
૧૬	સર્વજ્ઞ પ્રણિત સૂત્રની વિલક્ષણતા. (સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી)	૩૭૦
૧૭	સર્વજ્ઞ પ્રણિતસૂત્ર વ્યાખ્યાન વિધિ.	૩૭૪
૧૮	સર્વજ્ઞ પ્રણિત સૂત્ર રચના સંબંધી રૂપક.	૩૭૭
૧૯	મેત્રીલાવનું ઉંડું રહસ્ય.	૩૭૮
૨૦	દેવને હમકો. (પદ્ય) (ઠવી સાંકળચંદ.)	૩૭૯
૨૧	મેરીસા.	૩૮૬
૨૨	આઠમી જૈન કોન્ફરન્સનો હેવાલ.	૩૮૧

REGISTERED No. B 156.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

ये जीवेषु दयालवः सृजति यान् स्वस्यापि न श्रीमन्
श्रान्ता ये न परोपकारकरणे हृष्यति ये याचिताः ।
स्वस्थाः सत्स्वपि यौवनोदयमहाव्याधिपकोषेषु ये
ते लोकोत्तरचित्रचारुचरिताः श्रेष्ठाः कति स्युर्नराः ॥

“જે જીવોને ત્રિષુ દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો મોઢો સ્વસ્થ પણ સ્પર્શ કરતો નથી
જે પારોપકાર કરવામાં થાકતો નથી, જે યાચતા કર્યા સતા ખુશ થાય છે, યૌવનન
ઉદયરૂપ મહાવ્યાધિનો પ્રકાશ થયે સતે પણ જે સ્વસ્થ રહે છે, એવા લોકોત્તર આશ્વ
યકારી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત બહુ અસ્વ હોય છે.”

મુક્તમુક્તાવાલિ.

પુસ્તક રૂ. મું.

ચૈત્ર. સંવત ૧૯૬૮. શાકે ૧૮૩૪.

અંક ૧ લો.

અગત્ય કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, ભાવનગર

અનુક્રમણિકા.

૧	બ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત્યર્થે શ્રીકુમારબ્રહ્મચારી પ્રભુને પ્રાર્થના	...	...	...	૧
૨	વિનયધર્માધિનાર્થ માનત્યાગ પ્રભુપ્રાપ્તિના	...	...	...	૨
૩	નવું વર્ષ	...	...	...	૩
૪	પ્રશ્નમરતિ પ્રકરણ	...	...	...	૫
૫	ગૃહસ્થની કટવ્યો	...	...	...	૨૧
૬	બ્રહ્મચર્ય પ્રકાશ	...	...	...	૨૫
૭	આહુ પરિસ્થિતિપર પ્રકીર્ણ વિચારો	...	...	...	૨૮

શ્રી “સરસ્વતી” છાપખાનું—ભાવનગર

મૂલ્ય રૂ. ૧)

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ ગેટ સાથે.

છપાઈ ને બહાર પડેલ છે.

પ્રકરણાદિ વિચાર ગર્ભિત શ્રી રત્નન સંપ્રદ.

આ બુક શ્રાવિકા તેમજ સાધવી સમુદાયને તેમજ પ્રકરણોના નવ વાંચકોની આંખોને ધણીજ ઉપયોગી છે. કોઈ વખત નહીં છપાવેલા તેમજ પ્રસિદ્ધિ માં પણ નહીં આવેલા સ્તવનો આમાં સંપ્રદ કરેલો છે. આ બુકમાં જીવ વિચારનું ૧, નવતત્ત્વનું ૧, દંડક સંખ્યાથી ૨, ચૈદ ગુણકાણા સંગ્રહ ૩, જ્ઞાનદશને અરિત સંખ્યાથી ૪, સિદ્ધ દિકાનું ૧, કર્મ પ્રકૃતિ ઉપર ૧, જ બુદ્ધિ પર્વનનું ૧, નિગોદના સ્વરૂપનું ૧, સમવસરણ સંગ્રહ ૩ અને બીજી બાબતના ૨ મળી કુલ ૧૯ સ્તવો તથા ૪ સંખ્યા દાખલ કરેલ છે. ભાવનગરના શ્રાવિકા સમુદાયની આર્થિક સહાયથી છપાવેલ છે. સાધુ સાધવીને તથા જૈનશાળા ને કન્યાશાળામાં ભેગ આપવાની છે. ૧૬ પેજ ૧૭ ફારમના પાકા પુંઠાથી બંધેલ બુક છે. કિંમત માત્ર આઠ આના રાખેલ છે. પોસ્ટેજ દોઢ આના લાગે છે. જૈન તરફે બાળકોના ઇચ્છા કે અવશ્ય અરિદ કરવા લાયક ને વાંચવા સમજવા લાયક છે. તેનો ખરી કિંમત વાંચનારજ કરી શકે તેમ છે.

પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર મૂળ શાસ્ત્રી.

અમારી તરફથી કાયમ છપાય છે તેમાં કેટલોક વધારો કરીને તેજ ટાઇપથી છપાવેલ છે. અને તેવાજ પુંઠાથી બંધાવેલ છે. કિંમત છ આના જ રાખેલ છે. જૈન શાળા કન્યાશાળા માટે અને ઈનામ માટે અરિદ કરનારને પાંચ આનાથી મળી શકશે. બહાર ગામવાળાઓને પોસ્ટેજ બુદ્ધિ આપવું પડશે.

પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર મૂળ. ગુજરાતી

અમારી તરફથી છપાય છે તેનોજ શિલા છાપમાં છપાવેલી આ બુક હાલમાં બહુ મૂલ્યે બહાર પડી છે. છાપકામને બાઈન્ડીંગ મનરંજન કરે તેવાં છે. કિંમત જથ્થા પ્રમાણે આઠ આના અને જૈનશાળા કન્યાશાળા વિગેરે માટે સાત આના રાખવામાં આવેલ છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધિ.

ગ્રાહકોને ભેટ

નવું જૈન પંચાંગ.

સંવત ૧૯૬૮ ના ચૈત્રથી સં. ૧૯૬૯ ના ફાગણ સુધીનું.

રાય સાહેબ બદ્રીદાસજી બહાદુરના શેઠ સાથેનું.

કિંમત અરધો આના.

જૈન બંધુઓને ખાસ ઉપયોગી છે અને બીજા બહાર પડતા પંચાંગોની ભરખામણીમાં વિશ્વાસ કરવા લાયક છે. કારણ કે જ્યોતિષના અનુભવી મુનિ બહારાજ પાસે પસાર કરાવવામાં આવે છે. આ અંક સાથે દરેક ગ્રાહકને ભેટ તરીકે મોકલવામાં આવેલ છે.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

તત્ર ચ ગૃહસ્થેઃ સંજ્ઞિઃ પરિહર્તવ્યોઽકલ્યાણમિત્રયોગઃ, સેવિતવ્યાનિ કલ્યાણમિત્રાણિ, ન લઙ્ઘનીયોચિતસ્થિતિઃ, અપેક્ષિતવ્યો લોકમાર્ગઃ, માનનીયા ગુરુસંહતિઃ, જિવિતવ્યમેતત્તંત્રેઃ, પ્રવર્તિતવ્યં દાનાદૌ, કર્તવ્યોદારપૂજા જગવતાં, નિરૂપણીયઃ સાધુવિશેષઃ, શ્રોતવ્યં વિધિના ધર્મશાસ્ત્ર, જાવનીયં મહાયત્નન, અનુષ્ટેયસ્તદર્થો વિધાનેન, અવલમ્બનીયં ધૈર્ય, પર્યાલોચનય.યતિઃ, અવલોકનીયો મૃત્યુઃ, જિવિતવ્યં પરલોકપ્રધાનૈઃ, સેવિતવ્યો ગુરુજનઃ, કર્તવ્યં યોગપદ્મદર્શનં, સ્થાપનીયં તદ્રૂપાદિ માનસે, નિરૂપયિતવ્યા ધારણા, પરિહર્તવ્યો વિક્લેપમાર્ગઃ, પ્રયતિતવ્યં યોગશુદ્ધૌ, કારયિતવ્યં જગવદ્જીવનચિન્ત્રાદિકં, લેખનીયં જીવનેશવચનં, કર્તવ્યો મહ્નજ્જપઃ, પ્રતિપત્તવ્યં ચતુઃશરણં, ગદ્ધિતવ્યાનિ હુન્કૃતાનિ, અનુમોદયિતવ્યં કુશલં, પૂજનીયા મંત્રદેવતાઃ, શ્રોતવ્યાનિ સંવેષ્ટિતાનિ, જાવનીયમૌદાર્યં, વર્તિતવ્યમુત્તમજ્ઞાનેન, તત્તો જિવિષ્યતિ જવતાં સાધુધર્માનુષ્ઠાનજાનતા ॥

હપમિતિજવપ્રપચ્ચા કથા.

પુસ્તક ૨૮ અં.

ચૈત્ર. સં. ૧૯૬૮. શાકે ૧૮૩૪.

અંક ૧ લો.

ૐ ઐર્હ નમસ્તત્ત્વજ્ઞાય.

બ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત્યર્થે શ્રીકુમાર બ્રહ્મચારી પ્રજ્ઞુને પ્રાર્થના.

(અજીત જિજ્ઞુસું પ્રીતડી—એ દેશી.)

નેમિ પ્રભુ નિત્ય વંદીયે, બ્રહ્મચારી હો પ્રભુ બ્રહ્મ સ્વરૂપ કે;

પ્રભુ બ્રહ્માનંદથી, બ્રહ્માત્માહો પદમાતમ ભૂપ કે. ૧

બ્રહ્મભયિ બ્રહ્મ આપશે. એટલે.

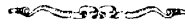
શુદ્ધ અનંતા વીર્યની, નિજ શક્તિ હો થઇ સહજે વ્યક્તિ કે;

બ્રહ્મ પ્રભાવ અપૂર્વ છે, સુખદાયિ હો (સુખ) પ્રગટાવશે શક્તિ કે. પ્રા. ૨

પ્રદક્ષાધ્યાસ જે આપનો, મુજ ઉચિત હો દ્રવ્યાદિક યોગ કે;
 દેશો દયાબિંધ દયા કરો, ટળે સત્વર હો ભવ ભાવથી રોગ કે. પ્ર૦ ૩
 અહ્નિનિશિ આત્મ સ્થિતિ થકી, ન ભૂલાવો હો કરી વાસ સદૈવ કે;
 ચિત્ત પવિત્ર સદા રહે, સુપ્રસન્નતા હો યાત્રુ કરી સદૈવ કે. પ્ર૦ ૪
 યોગ ચપળતા જેમ ટળે, મળે અનુભવ હો અમૃતરસ સિદ્ધિ કે;
 જૈનસેવકને મિટ ગે, એક દેશો હો પ્રદક્ષારિદ્ધિની વૃદ્ધિ કે. પ્ર૦ ૫

વિનયધર્મારાધનાર્થ માનત્યાગ-પ્રત્યુપાર્થના.

(શાદ્દૃશ વિકિડીત.)

શ્રીતીર્થ^૧ કર દેવ નિત્ય પ્રભુમું, જે છે અમાગી સદા,
 દેહાધ્યાસ ટળે મમત્ત્વ પરનો, નાવે ફરી તે કદા;
 સાચો જે અકપાય ધર્મ પ્રભુનો, ભાળ્યો રૂચે ભાવ્યને,
 પામું સદ્ય નિરાભિમાન વિનયે, સાધું રૂડા સાધ્યને. ૧

(સાતમી ભૂમિ ને પંદરમી બારી, ત્યાં રાસ રમેછે રંગીલો. એ રાગ)

બીજો કપાય ને સાતમું પાપસ્થાન, માન માનવને સતાવે;
 તેનો ચિકિત્સક બીજા તત્ત્વ માર્દવને ધારી, દશમા^૧ સ્થાનકમાં વાસવસાવે રે. ૧.
 કોઈ સન્નજન સંગે વિરલારે આત્માને પૂરે ઐયાગ્યશે,
 મહા ભાવ્ય યોગે ભાવેરે જિન ભાષિત તત્ત્વો સદૃશશે;
 કોઈ પરમ પુરૂષના સેવક રે રૂડી સામગ્રીથી સાર્થક કરશે. એ ટેક.
 પર્વતના જેવો ઉંચો આટો શીવ વાટે જતાં, દુર્લેષ માન મહા કાઠો,
 આઠે શોખરથી અંતર અંધારું ભરતો એ તો, મુમુક્ષુને લાગે ઘણો માઠો રે
 એ દાઢ્યો રહે નહિ કેમ્બેરે કાચા જન કોડ ઉપાય કરશે, કોઈ ૦ ૨.
 ચારે પુરૂષાર્થમાં મહા વિદ્ય કરનારો એવો, જ્ઞાનીએ જ્ઞાન વટે દીઠો;
 અજ્ઞાની જન તો એને બહાલામાં બહાલો ગણી, માને સ્વચ્છદે મનમાં મીઠો રે,
 પણ અતે એને રંગીટો રે, જ્યારે વિષ જેવો પરીણુમશે, કોઈ ૦ ૩.
 જે જે શુભગુણના અભિમાનમાં આવી ઉંચા, ઉછળે સ્વેતકર્ષના તરંગે;

૧ વિનય એ વીરા-સ્થાનકમાં દશમું સ્થાનક છે. ૦ ૨-નેટ.

નવું વર્ષ.

૩

તે તે શુભશુભનો કદે નાશ પરપોટા પેઠે, હાનિ એ માનના કુસંગે દે,
 ઉમંગે ઉંધા લોકોરે ગિથ્યાભિમાની દુઃખી ધરો. કોઈ ૪.

જાતના મદથી હીણી જાતિમાં જન્મ્યા જાણ્યા, શાસ્ત્રથી કંઈક નર ડાહ્યા;
 કુળમદ એકવાર કર્યે વાર અનેક નીચા, કુળમાં જન્મેલા જાહુ જાણ્યા રે,
 કે'ને શું કમાયા ? રે અભિમાને ચઢી પાછા પડશે. કોઈ ૫.

ખળમદ કીધેથી નરકે દુઃખમાં રીળાતા જુઓ, દુઃખથી ન મુક્ત પળવા રે;
 અતિશય ત્રાસ તેના જાને દેખી જાણીને, સાગી ન માન કરે કયારે રે,
 ધારે જિન આજ્ઞા રે શિર ઉપર તે ઝટ ભવ તરશે. કોઈ ૬.

રૂપમદ કીધે ચક્રો જેવા રૂપાળા મોટા, રાગે પીડાયા પછી એત્યા;
 ધન્ય વિવેકે રૂઢા ત્યજી ભવ કૂપ કીડા, આત્મ સંયમ લઈ સ્થિર થઈ રહેતા રે,
 સમભાવે સઘળું સહેતા રે, સુખ દુઃખ એથી શીવ વરશે. કોઈ ૭.

તપમદ કરવાથી તપની શક્તિ ખોઈ ગેઠા હોડા, વૈભવમદથી વૈભવ વિણ જુડ્યા;
 શ્રુતમદથી શ્રુતને હાર્યા મૂરખ જગમાં કહેતાયા, લાભના મદથી ભવહધિ ઉડા રે
 ઉતાર્યા તેના પત્તા રે કોણ જાણે કયારે જડશે. કોઈ ૮.

રાવણુ જેવા રાગનાં માથાં રણવગડે રખડ્યાં, એમ અનેક મદથી ભમીયા;
 કડુઆ વિપાક રસને ભોગવતા દુઃખે તેને, જિનપદ કે સદ્ગુરુચરણે ન નમીયા રે,
 કુદૃષ્ટિ રાગે રમીયારે ભવ નાટક ફેરા જાહુ ફરશે. કોઈ ૯.

માન એ પર્વતના ચૂરા કરવાને શ્રી જિનરાજ, માર્દવ ગુણ વળ ખુલ્લું મૂકે;
 સુવિવેકી સર્જન જેથી નિર્નિધને ઇષ્ટ ધારે, જાતાં કોઈ ઠામ નહીં ચૂકે રે,
 વિનયે આંતર વેરો રે માન જલ્દી ભાગી જશે. કોઈ ૧૦.

કર જોડી શ્રીજિનવર શ્રીસદ્ગુરુ પ્રણમું માણું, એકજ માર્ગ મોક્ષપુરને;
 જૈનસેવકને સત્ત્વર વિનયી કરોને વહાલા, જ્ઞાન પ્રકાશ આપો ઉરને રે;
 ચૈતન્યનું નર વાધે રે, શુદ્ધાત્મા અનુભવ રસ મળશે. કોઈ ૧૧

જૈનસેવક-ગિ૦ હે૦ પાટણુ.

નવું વર્ષ.

પરમ ઉપકારી નિષ્કારણ બાધુ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિને ત્રિવિધે નમસ્કાર કરીને
 આજે હું ૨૮ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. દિનપ્રતિદિન મારી વય વૃદ્ધિ પામતી જાય
 છે. વર્ષને વીતી જતાં વાર લાગતી નથી. અસંખ્યાતા વર્ષના આયુષ્ય પણ આમજ

પૂર્વ યદ્યજ્ઞતાં હશે એમ જણાય છે. પરંતુ સંસારમાં આસક્ત પ્રાણીઓની જેમ અથવા પાપારભમાં, અંદર અંદરના કલેશમાં કે આત્મધ્યાનમાં બેઠી દેનારા-વૃદ્ધિ કરાવનારા અન્ય લેખકોના પત્રોની જેમ માફ લખન મેં આજ સુધી એવા કોઈ પણ પ્રકારનાં દૂષણોથી દૂષિત કયું નથી એ હકિકત મને સંતોષ પમાડે છે. જનવાણી કે જે અમૃતના રસ કરતાં પણ અનંત ગુણી મિષ્ટ છે; તેનું ભવ્ય પ્રાણીઓને યથાશક્તિ આસ્વાદન કરાવવું કે જેથી અજર અમરત્વ અથવા જન્મ મરણરહિતત્વ પ્રાપ્ત થઈ શકે એજ મારો અને મારા ઉત્પાદકો અને પાપકોનો અગ્ર તેમજ અંતિમ હેતુ છે, તેજ સાધ્ય છે અને તે સાધ્ય તરફ દૃષ્ટિ રાખીનેજ અક્ષર પંક્તિ ગોઠવવામાં આવે છે. જેનું પોતાના મનમાં તેવુંજ પરનાં અંતઃકરણમાં હોય છે, એવી સાદી કહેવત મુજબ જ્યારે મારો ભાવ એવો છે ત્યારે મારી ઓળખાણ પણ એવાજ ઉપનામથી થાય છે અને તેથી મારો હેતુ પણ સિદ્ધ થતો જાય છે.

ગત વર્ષમાં લેખની સંખ્યા વૃદ્ધિ પામી છે. એકંદરે પપનો અંક આવેલો છે. તેમાં પણ જ્ઞાનસાર સૂત્ર વિવરણના પેટામાં આવેલા પાંચ અષ્ટકને નુદા નુદા લેખ તરીકે ગણીએ તો ૫૯ લેખો આવેલા છે. ૫૫ મુખ્ય લેખો પૈકી ૧૦ લેખો પદ્યબંધ છે. તેમાં ૩ સાંકળચંદ કવિના, ૨ જન સેવક તરીકે ઓળખાણ આપતા ગીરધરલાલ હંમચંદના, ૨ મુજબ પનાલાલ જન હાઈસ્કુલના ધાર્મિક શિક્ષણ આપનાર શિક્ષક માવજી દામજીના ૧ મોહનલાલ હરીચંદ દેશાઈનો અને બે સરસ્વતી તથા સંત્ય વિજય માસિકમાંથી લીધેલા છે. માવજી દામજીના બે પદ્ય લેખો પૈકી એક શ્રીકચ્છાલમંદિર સ્તોત્રના સમશ્લોકી ભાષાંતરનો છે, તે ચાર અંકમાં પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે; એમાં સમશ્લોકી કરવા જતાં ગુજરાતી ભાષામાં શબ્દ ભડોળ અતિ અલ્પ હોવાથી કેટલાક તદન સંસ્કૃત શબ્દોજ મુકવા પડ્યા છે કે જેનું ગુજરાતી સમજવું પણ મુશ્કેલ પડે તેમ છે. આમ કરવા જતાં રચના સરલ કરવાને બદલે ઉલટી ઠલીટ થઈ જાય છે. સાંકળચંદ કવિના પદ્ય લેખો પૈકી ચાલતા જમાનાના ચિતારવાળો લેખ ખાસ વારંવાર ધ્યાન પૂર્વક વાંચવા વંચાવવા જેવો છે. અન્ય માસિકમાંથી લીધેલા બે પદ્ય લેખ અને મંત્ર શાસ્ત્રનો ગદ્ય લેખ, એ ત્રણ લેખો, સાર હોય તો ગમે તેમાંથી પણ ગ્રહણ કરવાની પૂર્વ પુરૂષોની ઉત્તમ શૈલીનું અનુકરણ કરવા માટે લેવામાં આવ્યા છે.

ગદ્યબંધ ૪૫ લેખો પૈકી અન્ય લેખકોના માત્ર ૯ લેખો છે અને ત્રણ લેખ પરભાષી ગણી શકાય તેવા છે. એક લેખ શીળધર્મ ઉપરની અત્યંત સંકટકથાવાળો ખાસ ભાષાંતર કરાવીને દાખલ કરવામાં આવ્યો છે અને બાકીના ૩૨ લેખ તંત્રીના લખેલા છે. અન્ય લેખકોના લેખો પૈકી મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજના પાંચે લેખો અત્યુત્તમ છે. શાંત સુધારસ ભાવનાવાળો લેખ ચાર અંકે પૂર્ણ આપવામાં આવ્યો છે, જ્ઞાનસારના લેખમાં દશમાંથી ગ્રાહમા સુધીના પાંચ અષ્ટકો આપવામાં

આવ્યા છે. ક્રમશઃ પંચાશિકાનો અનુવાદ એકજ અંકમાં આગો આપવામાં આવ્યો છે અને પંચાશક ગ્રંથમાંથી બે પંચાશકનું ભાષાંતર કેટલીક વ્યાખ્યા સહિત બુદ્ધા બુદ્ધા બે લેખતરીકે આપવામાં આવેલ છે. આ લેખ ખાસ વાંચવાલાયક છે; કારણકે તે મહાપુરૂષ શ્રીહરિભદ્રસૂરી મહારાજની ઉત્તમ પ્રસાદી છે. ત્યાલયદ લક્ષ્મીચંદ્રે ગત વર્ષના મુખ્ય પૃષ્ઠ પર મુકેલા શ્લોકના વિવેચનનો લેખ લખેલો છે તે ચાર અંક પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે. મૌક્તિકના બે લેખ પૈકી એક પણ સૌજન્યનો છે અને એક યોગ સહસ્યાર્થનો છે. બંને લેખ બહુ સારી રીતે લખાયેલા છે. પેલો લેખ ત્રણ અંકમાં પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે અને બીજો લેખ તો એક અંકમાં પૂરેપૂરો આપવામાં આવ્યો છે. એક હિંદી લેખ જીવહિંસા દૂર કરવાના સંબંધનો છે; તેમાં આપેલી બીના લક્ષમાં લેવા લાયક છે. એવી રીતે કોઈ ઉત્તમ દેવી કોઈના શરીરમાં પ્રવેશ કરીને સત્ય વાત પ્રગટ કરે, અહિંસા ધર્મને પુષ્ટિ આપે અને અકાર્યપરાયણ હિંસકોનું નિવારણ કરે તો ઘણો લાભ થવાનો સંભવ છે. બીજા ત્રણ પરભાર્યા ગયેલા જેવા લેખો પૈકી એક શિવજી દેવશીએ જનમુનિ તથા ગૃહસ્થોપર મોટેલી કૃપાદ સંબંધી છે અને બીજો તેણે માગેલી માફી સંબંધી છે. ત્રીજો લેખ નામદાર શહેનશાહ અને શહેનશાહ બાનુને જૈન કોમ્યુનીટી તરફથી આપવામાં આવેલા માનપત્રનો છે; તે માનપત્ર ગુજરાતી ભાષાંતર સહિત દાખલ કરવામાં આવ્યું છે. આ પ્રમાણે કુલ ૧૩ લેખોનું સહસ્ય છે.

ત્રી તરફથી આપવામાં આવેલા ૩૨ લેખો પૈકી ૭ વર્તમાન સમાચારને લગતા છે, ૧ પુસ્તકોની પહોંચનો છે અને ૧ મી. ગવેરભાઈ ભાઈચંદના મૃત્યુની નોંધ સંબંધી છે. એ શિવાય ૧૪ લેખો નાના ગણી શકાય તેવા છે; પરંતુ તે ખાસ સાર ગ્રંથો કરવા જેવા છે. તેની અંદર હિંદી બહુગર નામના માસિક ઉપરથી લીધેલો મંત્રશાસ્ત્રનો લેખ પણ આવી જાય છે. તીર્થ યાત્રા પ્રસંગનો લેખ બે અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે તે પણ એમાં આવી જાય છે. બાકી ટુંકા ઉપદેશના બે લેખો, શુભાનુરાગનો ગત વર્ષમાં અધુરો રહેલો લેખ જે કે પહેલા અંકમાંજ પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે તે લેખ, છત્રી વસ્તુની અપ્રાપ્તિના કારણવાળો લેખ, આશાતના પરિત્યાગનો, ગીરનાર યાત્રાનો, શાંતિનાથ ચરિત્ર માંહેના સારનો, ખરા પરમાર્થનો, પૂર્વ પુરૂષોના ઉચ્ચ આશયના નમુનાનો લેખ અને બીજા નાના લેખો ખાસ વાંચવા જેવા છે. એવા ૧૪ લેખો ઉપરાંત બીજા ૭ પણ નાના લેખો લખવામાં આવ્યા છે; પરંતુ તે ખાસ ચર્ચા અલાવવા માટે જ લખવામાં આવ્યા છે. સ્નાત્ર કરવાના કળશ, ચંદન-પૂગ, ચંદનચુડી, પાંચ અભિગમ, હાલમાં થતા સ્વામીવચ્છળ, શ્રાવકના ઉપકરણો અને દેરાસરમાં વિજ્ઞાનિક રોશની-આ સાત લેખ બહુ વિચારપૂર્વક લખવામાં આવ્યા છે. જનબંધુઓનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવા માટેજ તે લખવામાં આવ્યા છે અને અહીં

તેનું નામ સાથે પુનઃ સ્મરણ પણ એ હેતુથીજ કરાવવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત એ લેખ મોટા શરૂ કરવામાં આવ્યા છે તે પૈકી અંદરાબતના સસ ઉપરથી નીકળતા સારના લેખમાં ૬ પ્રકરણો સાર સાથે આપવામાં આવ્યા છે. હજી એ લેખ ઘણા લાંબા વખત સુધી ચાલનારો છે. વાંચનારા બધુઓને એ લેખે બહુ સંતોષ સાથે આનંદ આવ્યો છે. બીજા લેખ અંદરના મુખ્યપૃષ્ઠ પર આપેલા ઉપમિતિ ભવ પ્રપંચા કથા માહેના એક પારિચાદ ઉપરથી ગૃહસ્થોના કર્તવ્યો સંબંધી લખવામાં આવ્યો છે. તે ત્રણ અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે, અને હજી બીજા ત્રણ અંકમાં આવવાનો છે; તેની અંદર ગૃહસ્થના એકેક કર્તવ્યનું સાડું વિવેચન આપવામાં આવ્યું છે. આ પ્રમાણે તંત્રીના લખેલા ૩૨ લેખોનું સંકલ્પ છે.

ગતવર્ષમાં આપેલા લેખો સંબંધી ટુંકામાં સ્મરણ કરાવીને હવે પ્રસ્તુત વર્ષમાં મારા અંગેને શોભાવવા માટે તંત્રીએ અને અન્ય ઉપકારક લેખકોએ શું શું શુભેચ્છા ધારેલી છે તે ટુંકામાં નિવેદન કરવાની આવશ્યકતા છે. તંત્રીએ તો પોતાના આરભેલા એ લેખો આગળ ચલાવવા ઉપરાંત પ્રસંગોપાત ટુંકા ટુંકા ઉપદેશક લેખો અને જૈનવર્ષમાં ચર્ચા ચલાવવા યોગ્ય લેખો લખવાનું ધાર્યું છે અને લોક પ્રકાશ તેમજ વિશેષાવશ્યક અને ષોડશક જેવા પ્રતિષ્ઠિત ગ્રંથોમાંથી સારભૂત અમુક વિભાગ સુધી કાઢીને તે આપવાની ઇચ્છા રાખી છે. શ્રીમાન્ કર્પૂરવિજયજી મહારાજનો ગતવર્ષમાં બીજાકુલ નહિ આવેલો પ્રશમરતિનો વિષય આ અંકમાં શરૂ કરવાનો છે અને અષ્ટકનો વિષય આગળ ચલાવવા સાથે કેટલાક પંચાશકના ભાષાંતર આપવાની એએસાહિજ ઇચ્છા રાખે છે. મંદિરક સંજ્ઞાન્યના વિષયને આગળ લખાવી બીજા છુટક છુટક લેખો આપવાન્યારે છે અને અન્ય લેખકો ન્યારે ન્યારે જે જે શુભ વિચારની સ્ફુરણા થઈ આવશે ત્યારે ત્યારે તેવા તેવા ઉપયોગી લેખો લખી પોતાની લેખીનીને સફળ કરવા ઇચ્છે છે. મારા ઉત્પાદકોની પણ તેમના પ્રત્યે તેવીજ પ્રાર્થના છે. કથા વાંચનારા સ્ત્રીકો માટે ગતવર્ષમાં આપેલી કથા જેવી એક એ કથાએ ભાષાંતર કરવીને આપવાનું ધાર્યું છે. એકંદર રીતે ગ્રાહકોને દિન પરદિન ઉંચા ઉંચા પ્રકારની જિનવાણીની પ્રસાદી ચખારવાની ઇચ્છા વર્તી કરે છે તે ઇચ્છા પૂર્ણ થવાનો આધાર પરમાત્માની કૃપા ઉપર રહેલો છે.

મારો જન્મમાસ એવ છે તે દેરવી ને કેટલાક બધુઓની ઇચ્છા વિક્રમ સંવતની શરૂઆતવાળો કાર્તિકમાસ કરવાની થઈ હતી; પરંતુ કેટલાએક કારણથી તે વિચાર બંધ રાખવામાં આવ્યો છે. બીજા કારણે પૈકી એક એ પણ છે કે ઘણા શુભ મુહૂર્તમાં આ કાર્યની શરૂઆત થયેલી છે તેથી તે દેરવનું યોગ્ય નથી એમ કેટલાક શુભેચ્છકોનું ઘેલું છે. વળી જૈની માન્યતા પણ એવી વર્ષની છે. આખણે માન્ય કરવા લાયક અ-

થવા અપાર રાખવા લાયક પંચાંગો પણ ચૈત્રીજ બહાર પડે છે. ઇત્યાદિ હેતુથી જેમ છે તેમજ ચલાવવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

આ ચૈત્રમાસ જૈન બાધુઓને ખાસ કર્મની નિર્જરા કરાવનારો છે. કર્મની નિર્જરા કરવામાં પ્રબળ હેતુ તપ છે. આ માસમાં શ્રીસિદ્ધચક્રના આરાધનનિમિત્તે ઘણા જૈન ભાઈઓ અને સ્ત્રીઓ નવ નવ આંગેલની ઓળી કરે છે અને તે નવ દિવસોવડે સિદ્ધચક્રની અંદર સમાવેલા નવ પદોનું આરાધન કરે છે. કેટલાક બાધુઓ નવ આંગેલ નથી કરી શકતા તોપણ એક બે ત્રણ તો આવશ્ય કરે છે. આ શાશ્વતી અઠાઇ છે. આ દિવસોએ ઇદ્રાદિક દેવો પણ અઠાઇ મહોત્સવ કરવા નંદીશ્વર દ્વીપે જાય છે, તો આપણે પણ આવશ્ય આ પર્વનું તપ વડે તેમજ સિદ્ધચક્રની પૂજા ભક્તિ વડે યથાશક્તિ આરાધન કરવું જોઈએ. એમાં પોતાના વીર્યનું ગોપવનારા વીર્યોત્તરાય કર્મનો બંધ કરે છે. માટે જે દિવસો નિર્જરાના હેતુ થાય તેવા છે તે દિવસો બંધના હેતુ નજ થવા જોઈએ. પાપારંભમાં નિમગ્ન, દુર્ગતિએ જવાનું સંબળ મેળવનારા અને માંસ મદિરામાં આસક્ત કેટલાએક મનુષ્યો આ દિવસોમાં દેવીની ખાસ નવેદ્ય ધરવાને બહાને બીચારા અવાચક અને નિર્દોષ પશુઓનો વિનાશ કરે છે, તેમણે ગતવર્ષના પૃષ્ઠ ૩૪૬-૪૭ ઉપર આપવામાં આવેલો લેખ ખાસ વાંચવા લાયક છે અને તેમાં કહેલી હકીકત સત્ય માનીને તેવા પાપથી પાછા ઓસરવું યોગ્ય છે. આ પ્રસંગ પ્રસ્તુત ન હોવાથી તે સંબંધી વિશેષ લખવું યોગ્ય નથી.

ગતવર્ષના પૃષ્ઠ ૩૫૧-૫૨ ઉપર આપવામાં આવેલ મુનિસમુદ પ્રત્યે વિઝમિ વાળો લેખ જે કોઈ સાધુ મુનિરાજના કે સાધ્વીના વાંચવામાં ન આવ્યો હોય તેમણે વાંચવાની કૃપા કરવી એવી અમારી પ્રાર્થના છે. તે સાથે હાલમાં વર્તતાં સર્વ મુનિમહારાજ પ્રત્યે બીજી એક પ્રાર્થના છે કે લોકોક્તિમાં હાલ એમ કહેવાવા લાગ્યું છે કે શ્રાવકો કરતાં સાધુઓમાં પરસ્પર વધારે ધર્મો અને કલેશ છે તે લોકોક્તિનું નિવારણ કરવા માટે જેમ અને તેમ મુનિઓના એક સંપમાં વૃદ્ધિ કરવાની આવશ્યકતા છે. તેમ કરવાથી આપ મહાત્માઓનું હિત થશે તેમાં તો કંઈ આશ્ચર્ય નથી પરંતુ અનેક બાળજીવો જેઓ સમજીને કે વગર સમજીને નિંદા મુનિની કરવા મંડી જાય છે તેમનું બહુ હિત થશે, તેઓ ધર્મમાં ચપળ ચિત્તવાળા થઈ ગયા છે, મુનિ વર્ગ ઉપરથી ભાવ ઘટારી બેઠા છે તેઓ પાછા દૃઢ થશે અને મધ્યસ્થ જીવોનું પણ વિશેષ કડયાણુ થશે. આપ સાહેબો પણ એવી હકીકતથી વિખુટા પડશે એટલે ઉપદેશનું કાર્ય વિશેષ કરી શકશો જેથી અનેક ભગ્ય જીવો આપના અવલંબનથી ઉંચા આવશે અને દુસ્તર ભવસમુદ્ર તરવાને ભાગ્યશાળી થશે.

ગતવર્ષમાં જે જે લેખકો જૈનવર્ગમાં સારા લેખો લખવા માટે પંકાયેલા છે તેઓ પૈકી જેઓ લેખ મોકલી શક્યા નથી તેઓ પ્રસ્તુત વર્ષમાં અવકાશ મેળવીને

અવશ્ય લેખ મોકલવાવા પ્રયત્ન કરશે એવી મારી મારફત મારા ઉત્પાદકો તેમને વિનંતિ કરે છે. ગ્રાહક સમુદાય પૈકી પણ જેઓ માત્ર પૈસા આપીને આવેલ માસિક ન્યાં ત્યાં મુકી દેતા હોય. ઉપેક્ષા ધરાવતા હોય તેમના પ્રત્યે ખાસ વિનંતિ છે કે આવા પ્રયાસ પૂર્વક લખાતા અને ખાસ આત્મહિત કરે તેવા માસિકને જેમ તેમ વેળા મુકી ન દેતાં તે સાદ્યત વાંચવાનો અવકાશ મેળવવો અને તેમાંથી સાર ગ્રહણ કરી બની શકે તેટલું સત્ક્રિયામાં જોડાવું. જેઓ મને વાંચવાનો લાભ લે છે, પરંતુ પૈસા મોકલવામાં જ પ્રમાદ કરે છે તેમના પ્રત્યે વિગ્રહિ છે કે આવા અપૂર્વ લાભના બદલામાં માત્ર અડધ કિંમત આપવી તે પ્રમાદતણને કરવા જેવું કાર્ય છે. જો કે હાલમાં તો બહોળે ભાગે વેલ્યુપેબલ તરીકે સેટની બુક મોકલીને લવાજમ મંગાવવામાં આવે છે પરંતુ તેમાં પણ આખું વર્ષ માસિકનો લાભ લીધો હોય છતાં વેલ્યુ પેબલ પાછું ફેરવનારા ભાગ્યશાળીઓ નીકળે છે. કેટલાક ભાઈઓ તો બંને ચચાર વર્ષના લવાજમને માટે પણ એવી સાહુકારી વાપરે છે. આ બધી જ્ઞાન પ્રત્યે અનાદર ભાવની નીશાની છે, અકર્તવ્ય છે, તેથી ઉત્તમ જનોએ તેમ કરવું યોગ્ય નથી. આટલી પ્રાસંગિક સૂચના કરીને વિદ્વાન ગણાતા જૈન બધુઓને તેમજ સર્વ મુનિ મહારાજાઓને ખાસ વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે આ માસિક માંહેના લેખોમાં કોઈપણ હકીકત, વાક્ય કે શબ્દ જૈન શૈલીથી વિપરિત લખાયેલ દ્રષ્ટિ ગોચર થાય તો તેને માટે તરતજ અમારા પર લખવા કૃપા કરવી. એથી અમને કિચિત્ પણ ખેદ થશે નહિ અમે તેમનો ઉપકાર માનશું અને તે હકીકત આ માસિકમાં જ પ્રગટ કરશું. કારણ કે જૈન શાસનની એજ ઉત્તમ પ્રતાપિકા છે. અમારી સભા તરફથી પ્રગટ થતા ગ્રંથોને માટે પણ આ પ્રકારનીજ અમારી વિનંતિ છે માટે અંવશ્ય તે ઉપર ધ્યાન આપી અમારી રખખના અમને જણાવશો કે જે તાત્કાલિક દૂર કરવામાં આવશે.

આ પ્રમાણે મારા ઉત્પાદકો તરફની વિગ્રહિ બહેરમાં મુકીને હવે હું નિવૃત્ત ચિત્તે મારા કાર્યમાં આગળ વધું છું અને પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પ્રત્યે વારંવાર વિનંતિ કરું છું કે મને જન્મ આપનાર સભા અને તેના અંગિભૂત સભાસદો દિન પર દિન ધાર્મિક ઉન્નતિ મેળવો, મારા વાંચનારાઓ જિન વાણીની ઉત્તમ પ્રાસાદી મેળવવાને ભાગ્યશાળી થાઓ અને મારું અંગ શોભાવનારા લેખકો નિર્મળ ચિત્તવૃત્તિથી નિર્મળ લેખો લખી મારા અંગને શોભાવો. પરમાત્મા તેમની એ પ્રકારની શક્તિમાં વૃદ્ધિ કરે અને જૈન સમુદાય દિન પર દિન ઉચ્ચ દશાને પામે, તેમના માંથી ધર્મ, અદ્યોધર્મ, વેર, વિરોધ, કલેશ, કુસુખ, નાશ પામે અને પૂર્વ પુરુષોના ઉત્તમ પગલે ચાલી આત્મ હિત કરી લેવામાં તેઓ તત્પર બને. પરમાત્માની કૃપાથી મારી સર્વ પ્રાર્થના સફળ થાઓ. તથાસ્તુ.

શ્રી ઝમાસ્વાતિવાચક વિરચિતમ્ પ્રશમરતિ પ્રકરણમ્.

(સરઙ્ગ વ્યાખ્યા સમેતં)

(લેખક-સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી)

અનુસંધાન પુ. ૨૬ ના પૃષ્ઠ ૨૬૮ થી.

રાગદ્વેષપરિગતો મિથ્યાસ્વોપહતકલુષયા દૃષ્ટ્યા ।
પશ્ચાશ્રવમદ્ભવહુત્તારૌદ્રતીત્રાજિસંધાનઃ ॥ ૨૦ ॥
કાર્યાકાર્યવિનિશ્ચયસંક્લેશવિશુદ્ધિલક્ષણૈર્મુદઃ ।
આદારજયપરિગ્રહમૈથુનસંજ્ઞાકલ્પિગ્રસ્તઃ ॥ ૨૧ ॥
ક્ષિપ્રાષ્ટકર્મવન્ધનવદનિકાચિત્તગુર્ભગતિશતેષુ ।
જન્મમરણૈરજસ્રં વહુવિધપરિવર્તનાત્ત્રાન્તઃ ॥ ૨૨ ॥
દુઃસ્વસહસ્રનિરન્તરગુરુનારાક્રાન્તકર્ષિતઃ કરુણઃ ।
વિષયસુગ્વાનુગતતૃપઃ કપાયવક્તવ્યતામેતિ ॥ ૨૩ ॥

ભાવાર્થ—રાગ દ્વેષથી વ્યાપ્ત, મિથ્યાત્વથી મલીન થયેલી કલુષિત બુદ્ધિ-દૃષ્ટિ-વડે પંચાશ્રવરૂપ અતિશય મળને લીધે આત્મ શૈદ્રધ્યાનના તીવ્ર પરિણામવાળો, કાર્યા-કાર્ય વિનિશ્ચય અને સંકલેશ તથા વિશુદ્ધિના લક્ષણોથી મૂઢ, આદાર, ભય, મૈથુન અને પરિગ્રહ સંજ્ઞા રૂપ કલેશથી ગ્રસ્ત, આઠ પ્રકારના ક્ષિપ્ર કર્મના નિકાચિત બંધનથી ભારે થયેલો, સેંકડો ગતિને વિષે જન્મ મરણવડે નિરંતર બહુ પ્રકારના પરિશ્રમણ-વડે ભમેલો, હજારો ગમે અવિચ્છિન્ન દુઃખવડે અત્યંત ભારાકાંત થવાથી દુર્બળ, ક-રુણાજનક સ્થિતિવાળો, અને વિષય સુખની તૃપાવાળો એવો (દીન દુઃખી) જીવ કષાયી કહેવાય છે. ૨૦-૨૩

વિવેચન—ઉપર જેમના પર્યાય બતાવવામાં આવ્યા છે તે રાગ અને દ્વેષયુક્ત અને તત્ત્વાર્થમાં અશ્રદ્ધાનરૂપ અભિગૃહીત, અનભિગૃહીત અને સંદેહાત્મક ત્રણ પ્ર-કારના મિથ્યાત્વવડે ઉપહત હોવાથી મલીન બુદ્ધિયોગે પાંચ ઇન્દ્રિયો અથવા પ્રાણા-તિપાતાદિક પાંચ આશ્રવોદ્વારા જેણે કર્મ રાશિ ઉપચિત (એકંકો) કરેલ છે તેમજ આત્મધ્યાન અને શૈદ્રધ્યાન વડે જેના બહુજ કંઠોર પરિણામ છે, જીવરક્ષાદિક કાર્ય

૧ અચરોચ, ઇન્દ્રિયયોગ, અનિષ્ટસંયોગ અને રોગ ચિંતા રૂપ. ૨ હિંસાતુલ્યધી, મૃત્યુ-તુલ્યધી, સ્તેષાતુલ્યધી અને પરિગ્રહરક્ષણાતુલ્યધી રૂપ.

અને જીવદિગ્દિગ્દિક અકાર્ય તેનો નિર્ણય, તથા કિલ્લ ચિન્તા અને નિર્માણ ચિન્તાના જે લક્ષણો તેથી મૂઠ (મુઘ્ધ), તેમજ આહારસંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા, પરિશુદ્ધસંજ્ઞા અને મેળુનસંજ્ઞા રૂપ ક્રોધથી પ્રસ્ત બની અનેક ગતિમાં પુનઃ પુનઃ ભ્રમણ થકી કિલ્લ એવાં આડ પ્રકારનાં કર્મ બંધનથી બંધાયેલો અને બદ્ધ નિકાચિતપણાથી ભારે સતો જન્મ જરા અને મરણો વડે અનેક આકારે વારંવાર રખડતો, નરક, તિર્યચ, મનુષ્ય અને દેવગતિમાં નિરંતર સેંકડો ગમે દુઃખોના મોટા ભાર વડે વ્યાપ્ત હોવાથી દુર્બળ અને દીન બનેલો શબ્દાદિક વિષયસુખમાં આસક્ત થઈ પુનઃ તેનીજ અધિકાધિક અભિલાષા રાખતો જીવ કપાથી-કોધી, માની, માયાવી, અને લોભી કહેવાય છે. ૨૦-૨૩.

‘ એવો કપાથી આત્મા કેવી વિડંબના પામે છે તે ખતાવે છે. ’

સ ક્રોધમાનમાયાલ્લોજૈરતિદુર્જયૈઃ પરામૃષ્ટઃ ।

પામોતિ યાનનર્થાન્ કસ્તાતુદેષુપિ શક્તઃ ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થ—અતિ દુર્જય એવા ક્રોધ, માન, માયા અને લોભવડે કરીને વીંટાયેલો પ્રાણી જે જે અનર્થને પામે છે; તેનું કથન કરવાને પણ કોણ સમર્થ છે? ૨૪.

વિવેચન—દુર્જય એવા ક્રોધ, માન, માયા અને લોભરૂપ કપાયને વશ પડેલો જીવ વધ બંધાદિક જે જે અનર્થ (આપદા) પામે છે તે નામ માત્રથી વર્ણવવાને પણ કોણ સમર્થ છે? જોકે સકળ અનર્થ વર્ણવી શકાય એમ નથીજ, પરંતુ સ્થૂલતર કેટલાક અનર્થનું કથન લઘ્યજનોને હિતકર બાણીને કહે છે. ૨૪.

ક્રોધાત્પ્રીતિવિનાશં માનાદ્વિનયોપચાતમામોતિ ।

શાઠ્યાત્પત્યયદ્દાનિં સર્વગુણવિનાશનં લોચાત્ ॥ ૨૫ ॥

ભાવાર્થ—ક્રોધ વડે કરીને પ્રીતિનો વિનાશ થાય છે, માનથી વિનયનો ઉપઘાત થાય છે, માયાથી વિદ્યાસનો લોપ થાય છે અને લોભથી સર્વ ગુણનો વિનાશ થાય છે. ૨૫.

વિવેચન—મોહ કર્મેદયજનિત ક્રોધી સ્વભાવથી આ લોકમાં પ્રગટ પ્રિયતમ જનો સાથે પણ પ્રીતિનો લોપ થાય છે, અને પ્રીતિનો નાશ થયે સતે આત્માને ખડુ અસુખ પ્રગટે છે. ‘ હુંજ જ્ઞાની, દાતા કે શૂરવીર છું ’ ઇત્યાદિક ગર્વ યુક્ત આત્માના પરિણામથી વિનયનો લોપ થાય છે. વિનય મૂળ ધર્મ હોવાથી દેવ, ગુરુ, સાધુ અને વૃદ્ધોનો યથાયોગ્ય વિનય કરવોજ નેઈએ, તે જેનામાં ગર્વ જાગે છે તે કરી શકે નથી. શઙ્કવૃત્તિ-માયા પરિણામથી પોતાના ઉપરથી લોકોની પ્રતીતિ ઉઠી જાય છે. વ્યવહારમાર્ગમાં કપટ વૃત્તિથી અસત્ય ભાષણ યોગે ‘ સત્યવાદી શાહુકાર ’

જેવી પોતાની આબરૂને ધક્કો લાગે છે, જેથી કોઈ તેના ઉપર વિશ્વાસ કરતું નથી. અને લોભવશ થયેલો જીવ ક્ષમા, માર્દવ (નમ્રતા) તથા આર્જવ (સરસતા) પ્રમુખ સમસ્ત ગુણોનો વિનાશ કરે છે; તેમજ સમસ્ત આપદાને સ્વયમેવ માગી લે છે. રપ.

‘હવે કોષાદિક પ્રત્યેક કપાયનું’ વૃથાકરણ કરી સમજાવે છે.’

ક્રોધઃ પરિતાપકરઃ સર્વસ્યોદ્વેગકારકઃ ક્રોધઃ ।

વૈરાનુપદ્મજનકઃ ક્રોધઃ ક્રોધઃ સુગતિહન્તા ॥ ૨૬ ॥

ભાવાર્થ—ક્રોધ સર્વને પરિતાપ કરનાર, ઉદ્વેગ કરનાર, વૈર લાવને ઉત્પન્ન કરનાર અને સદ્ગતિનો નાશ કરનાર છે. ૨૬.

વિવેચન—દાહજ્વરવાળાની જેમ ક્રોધી જીવને પરિતાપ થાય છે. ક્રોધી જીવ સહુ કોઈને સર્વ ગતિમાં ભય-ઉદ્વેગ ઉપજાવે છે, તેમજ ક્રોધી જીવ વૈર-વિરોધની પરંપરા વધારે છે અને મોક્ષ ગતિથી વંચિત રહે છે, એટલે પરમ નિવૃત્તિ સુખને પામી શકતોજ નથી. સુખમ અને પરશુરામાદિક કધક ક્રોધવશ દુર્ગતિગામી થયેલા શાસ્ત્રમાં સાંભળીએ છીએ; તેથી તે આ લોક તેમજ પરલોકમાં હાનિકારકજ છે એમ સમજી શાળા માળસાએ તેને તજવોજ યુક્ત છે. ‘ક્રોધના વિરૂપા વિષાક વેદતી વળત બહુજ કડવા લાગે છે’. ૨૬.

શ્રુતશીલ્પવિનયસંદુષણસ્ય ધર્માર્થિકામવિવ્રસ્ય ।

માનસ્ય કો જ્વકાશં મુહૂર્તમપિ પષ્ટિતો દયાત્ ॥ ૨૭ ॥

ભાવાર્થ—શાસ્ત્ર, શીલ અને વિનયને દૂષણરૂપ, ધર્મ, અર્થ અને કામને વિદ્વંસરૂપ એવા માનને કોણ પાંડિત પુરૂષ એક મુહૂર્ત માત્ર પણ અવકાશ આપે ? ૨૭.

વિવેચન—શ્રુત એટલે આગમ અને શીલ એટલે સર્વજ્ઞ દેશિત આગમ અનુસારે કરવામાં આવતું ક્રિયાનુષ્ઠાન, એ બંનેને ગર્વ બહુ દૂષણકારી થાય છે. શ્રુત-વડે મદને ગાળવો જોઈએ તેને બદલે શ્રુતનોજ ગર્વ કરવાથી તે દૂષિત હરે છે. એવીજ રીતે શાંલ આશ્રી પણ સમજી લેવું. વિનય રહિત હોવાથી ‘આ દુઃશીલજ છે’ એમ લોકમાં ગવાય છે તેથી શીલ પણ દૂષિત હરે છે. તેમજ ધર્મ, અર્થ અને કામ સાધવામાં માન-અહંકાર વિવ્રકારી છે. ધર્મ વિનયમૂળ હોવાથી માન ધર્મનો વિવ્રકારી હરે છે; એટલે તે સત્ય ધર્મની પ્રાપ્તિ થવા દેતોજ નથી. ધર્મ અનુષ્ઠાનશૂન્ય હોવાથી અર્થપ્રાપ્તિમાં પણ વિવ્રકારી થાય છે. કામની પણ સંપ્રાપ્તિ વિનય સંપન્નનેજ સંભવે છે. આમ હોવાથી એવા પ્રકારના ગર્વને એક ક્ષણ માત્ર પણ અવકાશ આપવાનું કોણ મતિમાન પસંદ કરે ? કોઈજ નહિ. ૨૭.

માયાશીલઃ પુરુષો યયપિ ન કરોતિ કિંચિદપરાધમ્ ।

સર્પ ઇવાવિશ્વાસ્યો જવતિ તથાપ્યાત્મદોષહતઃ ॥ ૨૭ ॥

ભાવાર્થ—જે કે માયાવી પુરુષ કોઈ પણ અપરાધ ન કરે તોપણ સ્વાભાવિક દોષથી હણાયેલા સર્પની જેમ તે વિશ્વાસપાત્ર થતો નથી. ૨૮.

વિવેચન—માયા-શક્તિ-કુટીલતા કરનારે કંઈ પણ અપરાધ ક્યો ન હોય એટલે પ્રથમ માયાવીપણે વર્તન ચક્રાવ્યા બાદ દેવયોગે તે દોષથી નિવર્ત્યો હોય તોપણ પોતાનાજ (પૂર્વ) દોષથી હણાયેલો તે સર્પની પેરે વિશ્વાસ પાત્ર થતો નથી. જેમ નિર્વિષ સર્પનો પણ કોઈ વિશ્વાસ કરતું નથી; તેમ ઉપર જણાવેલા માયાવાનનો પણ કોઈ વિશ્વાસ કરતું નથી. તેનાથી લોકો સ્વાભાવિક રીતે ડરતાજ રહે છે. ૨૮

સર્વવિનાશાશ્રયિણઃ સર્વવ્યસનૈકરાજમાર્ગસ્ય ।

દ્વોજસ્ય કો મુલ્ગતઃ ક્ષણમપિ દુઃખાન્તરમુપેયાત્ ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ—સર્વ વિનાશના આશ્રય સ્થાનરૂપ અને સર્વ દુઃખના મુખ્ય માર્ગ-રૂપ લોભને વશ થયેલો ક્યો માણસ એક ક્ષણ પણ સુખને પામી શકે ? ૨૯.

વિવેચન—સર્વ પ્રકારના પૈર-વિરોધાદિક લોભથીજ પ્રલભે છે. જે ચોરી, જરી પ્રમુખ વ્યસનોને વશ થનાર અનેક પ્રકારની વિટંબના પામે છે, તે તે સર્વ વ્યસનોનો લોભજ એક રાજમાર્ગ છે. તેવા લોભને વશ થયેલો કોણ એક ક્ષણમાત્ર પણ સુખ-શાતા પામી શકે ? કોઈ કદાચિત્ પણ નજ પામી શકે. ૨૯

“ હવે બહુ દોષયુક્ત કપાયનો અધિકાર સમાપ્ત કરતા કહે છે. ”

एवं क्रोधो मानो माया द्वौजश्च दुःखहेतुत्वात् ।

सत्त्वानां जवसंसारदुर्गमार्गप्रणेतारः ॥ ૩૦ ॥

ભાવાર્થ—એવી રીતે ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ દુઃખદાઈ હોવાથી જીવોને ચાર ગતિરૂપ સંસારના વિષમ માર્ગ દોરનાર છે. ૩૦

વિવેચન—એવી રીતે ઉક્ત ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ રૂપ સર્વ કપાય પ્રાણીઓને નરકાદિક ગતિઓમાં દુઃખ પેદા કરાવનારા હોવાથી ચાર ગતિરૂપ સંસારનો મહા વિષમ માર્ગજ બતાવનારા છે. એટલે કે હિંસા, અસત્ય, અદત્ત, અપ્રહ્મ, પ્રમુખ દુર્ગતિદાયક અનિષ્ટ આચરણ (અનાચરણ) માંજ પરાણે પ્રેરનારા છે. તેથી તે સમસ્ત કપાય નિર્દલન કરવાનેજ યોગ્ય છે. ૩૦

મમકારાહંકારાવેષાં મૂલં પદદ્વયં જત્વતિ ।

રાગદ્વેષાવિત્યપિ તસ્યૈવાન્યસ્તુ પર્યાયઃ ॥ ૩૧ ॥

ભાવાર્થ—આ કષાયોનું મૂળ કારણ અહંકાર અને મમકારરૂપ પદ્મનું જોડ-
લું છે, રાગ અને દ્વેષ પણ તેનાજ બીજાં નામ છે. ૩૧

વિવેચન—મમકાર એટલે ‘આ મારું’ એવો મમત્વ. તેથી માયા અને લોભ એ બે કષાયનું અહંકાર થાય છે. તેમજ અહંકાર એટલે ગર્વ તે અભિમાન અને ક્રોધ લક્ષણ બાળુવો. માયા-કપટ પણ વણિકો દ્રવ્ય ઉપાર્જનના લોભ માટેજ કરે છે. તેમજ ક્રોધ પણ અભિમાનથીજ કરવામાં આવે છે. શું આ મારો પરાભવ કરી બધું? એવા અભિમાનથી ક્રોધ ઉપજે છે, તથા રાગ અને દ્વેષને પણ ક્રોધાદિકનાં બીજરૂપ બાળુવાં. તે રાગ દ્વેષનાજ પૂર્વોક્ત મમકાર અને અહંકાર પર્યાય રૂપ બાળુવા. એટલે મમકાર એ રાગ અને અહંકાર એ દ્વેષરૂપ છે એમ સમજી લેવું. ૩૧.

માયાત્તોજકપાયશ્ચેતદ્રાગસંક્રિતં દ્વંદ્વમ્ ।

ક્રોધો માનશ્ચ પુનર્દ્વંપ્તિ સમાસનિર્દિષ્ટઃ ॥ ૩૨ ॥

ભાવાર્થ—માયા અને લોભરૂપ કષાય એ રાગની સંજ્ઞા છે, તથા ક્રોધ અને માન એ દ્વેષની સંજ્ઞા સંક્ષેપમાં કહેલ છે. ૩૨

વિવેચન—ઉક્ત લક્ષણવાળા માયા અને લોભ કષાય એ રાગ નામનું દ્વંદ્વ છે અને ક્રોધ તથા માન એ બંને કષાય દ્વેષ નામના સંક્ષેપથી સમજી લેવા. ૩૨

‘તે રાગ દ્વેષ અથવા મમકાર અને અહંકારજ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મ બંધનમાં પૂરતા સમર્થ છે કે તે બીજા પણ ક્રોધની સહાયની અપેક્ષા રાખે છે તે સંબંધી શા-
સ્ત્રકાર બુલાસો કરે છે ?

મિથ્યાદૃષ્ટ્યચિરમણપ્રમાદયોગાસ્તયોર્વદ્વં દૃષ્ટમ્ ।

તદુપગ્રહીતાવૃષ્ટિવિધકર્મવન્ધસ્ય હેતુ તૌ ॥ ૩૩ ॥

ભાવાર્થ—મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, પ્રમાદ ને યોગ એ રાગદ્વેષનાં બળ છે. તેની સહાયથી તે રાગદ્વેષ આઠ પ્રકારના કર્મબંધનનાં હેતુ થાય છે. ૩૩

વિવેચન—પૂર્વોક્ત તત્ત્વાર્થમાં અશ્રદ્ધાન લક્ષણ મિથ્યાત્વ, અવિરતિ અને પાપ આશયથી વિષય, ઇન્દ્રિય, નિદ્રા અને વિકારરૂપ ચતુર્વિધ પ્રમાદ તેમજ મન, વચન અને કાર્યરૂપ યોગ એ ચારની સહાયની કર્મબંધ કરવામાં રાગ દ્વેષને જરૂર પડે છે. એટલે એ ચારની સહાયથી ઉક્ત રાગ અને દ્વેષ જ્ઞાનાવરણીયાદિ આઠ પ્રકારના કર્મબંધનના હેતુ કરે છે. ૩૩.

તત્ત્વ પ્રદેશવન્થો યોગાત્તદનુજવનં કપાયવશાત્ ।

સ્થિતિપાકવિશેષસ્તસ્ય જવતિ લેશ્યાવિશેષેણ ॥૩૭॥

ભાવાર્થ—તેમાં પ્રદેશબંધ મન વચન અને ક્રાયના યોગે કરીને થાય છે, કપાયના વશથી તેનાં અનુભાગ (સ્થા) બંધ પડે છે, અને લેશ્યાના તારામયવડે કરીને સ્થિતિબંધનું નિર્માણ થાય છે. ૩૭

વિવેચન—તેમાં પ્રદેશબંધ (જ્ઞાનાવસ્થાદિક કર્મ પુનઃપ્રવેશના આત્મ પ્રદેશમાં ઉપવચ) મન વચન અને ક્રાયાયત્રી થાય છે. તે પ્રદેશ બદ્ધકર્મનું અનુભવનું કપાયવશથી થાય છે. તે કર્મની સ્થિતિ તથા સ્થાની નિષ્પત્તિ લેશ્યા વિશેષ વડે ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ કે જઘન્ય થાય છે એમ સમજવું. તે લેશ્યા કય અને કેટલી છે ? તે શાસ્ત્રકાર જાણે છે. ૩૭

તાઃ કૃષ્ણનીલકાપાવતૈર્જસીપદ્મશુક્લનામાનઃ ।

શ્લેષ ઇવ વર્ણવન્ધમ્ય કર્મવન્ધસ્થિતિવિધાયઃ ॥૩૮॥

ભાવાર્થ—તે (લેશ્યાઓ) કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત, તેજસ, પદ્મ અને શુક્લ નામે છે, અને તે ચિત્રકર્મમાં ચરેસ (શ્લેષ) ની પેડે કર્મબંધની સ્થિતિને કરનારી છે. ૩૮

વિવેચન—લેશ્યાના છ ભેદ કહ્યા છે. કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત, તેજસ, પદ્મ અને શુક્લ એ તેનાં નામ છે. જંબુદ્વીપ (વંશુ) ખાવાને ઇચ્છતા છ પુરુષોના દૃષ્ટિ પોતા પોતાના પરિણામની અપેક્ષાએ અધ્યવસાય વિશેષ રૂપ લેશ્યા જાણવી. ધીન આચાર્યો કહે છે કે ક્રાયાદિક યોગ પરિણામ એ લેશ્યા છે. કેમકે ક્રાયા અને વાણીનો વ્યાપાર પાલુ મનઃ પરિણામને અપેક્ષીને તીવ્ર-અશુભાદિક હોય છે. અશુભ કે શુભ કર્મદ્રવ્યસદૃશ પ્રાણીઓને પોતાના મનના પરિણામ થાય છે. જેમ ભીત પ્રમુખ ઉપર ચિત્રકર્મ ઠરવામાં વપરાતા રંગોમાં શ્લેષ (ચરેસ) નાંખવાથી તે ચિત્રકર્મ ચિરસ્થાયી મજબૂત-ટકાકે થાય છે તેમ ઉપર કહેલી પદ્મ લેશ્યા શુભ કે અશુભ કર્મની સ્થિતિનું નિર્માણ કરે છે. એટલે કે કૃષ્ણાદિક ત્રાયુ લેશ્યાઓ અશુભ કર્મની અતિ દીર્ઘ અને દુઃખદાયી સ્થિતિ નીપજવે છે ત્યારે તેજસ, પદ્મ અને શુક્લ લેશ્યાઓ અતિ શુભ ક્ષણને આપનારી થાય છે. ૩૮

એવી રીતે કર્મને બંધ થયે સતે શું થાય છે તે કહે છે.

કર્મોદયાદ્જગતિર્જવગતિમૃત્વા શરીરનિર્વૃત્તિઃ ।

દેહાદિન્દ્રિયવિપયા વિપયનિમિત્તે ચ મુક્તદુઃસે ॥૩૯॥

ભાવાર્થ—કર્મોદયથી ભવપ્રમાણ, અને ભવપ્રમાણથી શરીરનું નિર્માણ, શરીર થકી ઇન્દ્રિયજન્ય વિપયો, અને વિપય નિમિત્તથી સુખં દુઃખ પ્રવર્તે છે. ૩૯

પ્રશમરતિ પ્રકરણમ્.

૧૭

વિવેચન—તે બાંધેલું અશુભાદિક કર્મ પરિપાકપણાને પાચે સને નર-કાદિક ગતિમાં ગમન કરવું પડે છે. નરકાદિક ગતિમાં તત્ પ્રાચોગ્ય શરીરનું નિર્માણ થાય છે. શરીરથી રૂપરસનાદિક ઇન્દ્રિયોનું નિર્માણ થાય છે અને તે ઇન્દ્રિયોના નિર્માણ થકી રૂપરસનાદિક વિષય ચડણી શક્તિ સંપન્ન છે. પછી છાંટ વિષયયોગે સુખાનુભવ અને અનિષ્ટ વિષયયોગે દુઃખાનુભવ થાય છે. ૩૬

‘આ શંસારમાં સ્વભાવેજ સર્વ કોઈ પ્રાણી સુખને અભિલાષે છે અને દુઃખથી ત્રાસે છે. છતાં મોહથી અંધ બનેલ જીવ શુભદોષનો વિચાર કર્યા વગર સુખ પ્રાપ્તિમાટે યત્ન કરતો જે જે ક્રિયા કરે છે—આરતો છે તે તે તેના દુઃખમાંથી નીવડે છે એ શાસ્ત્રકાર દર્શાવે છે.’

દુઃસ્વદિઃ સુસ્વલિપ્તુર્મોહાન્ધત્વાદદૃઢગુણદોષઃ ।

યાં યાં કરોતિ ચેષ્ટાં તયા તયા દુઃસ્વમાદત્તે ॥૪૦॥

ભાવાર્થ—દુઃખનો દ્રોષી અને સુખનો અભિલાષી, મોહાન્ધપણથી શુભ દોષને નહીં દેખતો જે જે ચેષ્ટા કરે છે તે તે વડે તે દુઃખ પામે છે. ૪૦.

વિવેચન—દુઃખને આલ્ષ્ટ્યછતો અને સુખને અભિલાષનો જીવ મિથ્યાત્વ કપાયાદિક મોહવડે અંધ બનેલો હોવાથી શુભ દોષને જોઈ શકતો નથી અને જે જે સન, વચન અને કાયા સંબંધી ચેષ્ટા સુખનિમિત્તે કરે છે તે તે વડે દુઃખકારી કર્મ બાંધી દુઃખનોજ અનુભવ કરે છે. (જેમ કોઈક મૂર્ખ કૌતુક વડે શસ્ત્ર ફેરવે તો તેજ શસ્ત્રથી પોતે ઘવાઈ જાય છે, તેમ શુભ દોષનો અભાણુ સુખમાટે મનમાનતી ચેષ્ટા કરતો પરિણામે દુઃખનોજ ભાગી થાય છે.) ૪૦

‘તેમાં પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયો પૈકી એક એક ઇન્દ્રિયના વિષયમાં પણ પ્રવૃત્ત થયે સને જે જે વિટંબના થાય છે તે પાંચ દૃષ્ટાંતથી બતાવે છે.’

કલ્પરિન્નિતમધુરગંધર્વતૂર્યયોપિદ્વિભૂષણસ્વાયૈઃ ।

શ્રોત્રાવવદ્ગ્રહદયો હરિણે ચ વિનાશમુપયાતિ ॥૪૧॥

ગતિવિભ્રમેક્ષિતાકારદ્વાસ્યદ્વીદ્વાકટાક્ષ વિક્ષિપ્તઃ ।

રૂપાવેશિતચક્ષુઃ શક્તજ્ઞે ચ વિપદ્યતે વિવશઃ ॥૪૨॥

સ્નાનાક્ષરાગવર્તિકર્ણકભૂષાભિવાસપટ્વાસૈઃ ।

ગન્ધગ્નિમિતમનસ્કો મધુકરે ચ નાશમુપયાતિ ॥૪૩॥

મિષ્ટાન્નપાનમાંસૌંદનાદિમધુરસવિષયગ્રહાત્મા ।

ગલ્પયન્ત્રપાશવદ્ધો મીન ઇવ વિનાશમુપયાતિ ॥ ૪૪ ॥

શયનાસનસંવાધનમુરતસ્નાનાનુલેપનાસક્તઃ ।

સ્પર્શન્યાકુલિતપતિર્ગજેન્દ્ર ઇવ વચ્ચતે મૃદઃ ॥ ૪૫ ॥

एवमनेके दोषाः प्रलप्यशिष्टेष्टष्टिचेष्टानाम् ।

दुर्नियमितेन्द्रियाणां ज्वलन्ति वायवકરા बहुशः ॥ ૪૬ ॥

एकैकविषयसङ्गाद्राग्नेपातुर्ग विनष्टास्ते ।

किं पुनरनियमितાત્મા जीवः पञ्चेन्द्रियवर्षातः ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ—મનોહર અને મધુર એવી ગાંધર્વની વીણ અને સ્ત્રીઓના આભૂ પાણના અવાજ વિગેરેથી શ્રોત્રેન્દ્રિયમાં લીન હૃદયવાળો જીવ હરિણની પેરે વિનાશને પામે છે. ગતિ, વિલાસ, ઇંગિતાકાર, હાસ્ય, લીલા અને કટાક્ષથી વિહ્વાળ થયેલો અને વિચિત્ર રૂપમાં લીન ચતુર્વાળો જીવ પતંગની જેમ પરવશ થઈ પ્રાણ તરે છે. સ્નાન, વિલેપન, ગંધવદ્ધિ, વર્ણુક (રંગ), ધૂપ, ખુશગો તથા પટવાસ વડે કરીને ગંધવ્ર-મિત મનવાળો પ્રાણી મધુકરની પેરે વિનાશ પામે છે. મિષ્ટાન્ત, પાન, માંસ, ઓદન આદિ મધુર રસના વિષયમાં ગૃહ થયેલો આત્મા ગલ્પયન્ત્રમાં ક્રાંસાથી વિધાયેલા મા-છલાની પેઠે વિનાશને પામે છે. શયન, આસન, અંગમર્દન, રતિકીડા, સ્નાન અને અનુલેપનમાં આસક્ત થયેલો મૂઢાત્મા સ્પર્શ ઇન્દ્રિયના વિષયમાં મુગ્ધાઈને ગજેન્દ્રની પેરે ગંધનને પામે છે. એવી રીતે જેમની શીઘ્ર જનોને ઇષ્ટ એવી દૃષ્ટિ અને ચેષ્ટા પ્રાણુ થઈ છે એવા ઇન્દ્રિયોને પરવશ પડેલા પ્રાણીઓના અનેક દોષો બહુ રીતે બાધાકારી થાય છે. એકેક ઇન્દ્રિયની વિષયાસક્તિથી રાગ દેવાતુર થયેલા તે પ્રાણીઓ વિનાશને પામ્યા છે તો પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોને પરવશ પડેલા મોકળા માનવીનું તો કહેવું જ શું ? ૪૧-૪૭.

વિવેચન—કલ એટલે ગ્રામ રાગ સંગ્રામી રીતથી સુકત (મનહર), અને શ્રોત્રને સુખદાયી સ્વરવાળા ગંધર્વના વાજિન તથા સ્ત્રીના ગાંઠર પ્રમુખ વિભૂષણના ધ્વનિ વિગેરે મનોહર શબ્દોવડે શ્રોત્રેન્દ્રિયના વિષયમાં જેનું હૃદય તહીન થયું છે તે હરિણની પેરે વિનાશને પામે છે. એકજ શ્રોત્રેન્દ્રિયના વિષયમાં નિમગ્ન થઈ ગયેલો હરિણ પ્રમાદવશ મરણ પામે છે; તેવીજ રીતે બીજે ગમે તે સ્વેચ્છાચારી હૃદયમાં પામે છે. ઠમકતી ચાલ (વિકારવાળી ગતિ), સ્તિગ્ધ દૃષ્ટિથી અવલોકન, સ્ત્રી સંગ્રામી મુખ, સાયળ પ્રમુખ અંગ-આકાર, વિલાસયુક્ત હાસ્ય અને સ્ત્રીનાં કટાક્ષાભા-લુથી વિધાયેલો જીવ, સ્ત્રી પ્રમુખનાં સુંદર રૂપમાં સ્વેચ્છા મુગ્ધ ચતુર્વાળ સ્વાર્થી પરવશ બનેલો પતંગની પેરે પોતાના પ્રાણ ખુએ છે. જેમ પતંગ એક ચક્ષુ ઇન્દ્રિ-

પ્રશમરતિ પ્રકરણમ્.

૨૬

યના પ્રબળ વિકારને થશ થઇ દીપક (અગ્નિ)માં જ્વલાઈ મરે છે તેમ અન્ય પ્રાણીઓ પણ પ્રમાદ આધીન બની પેતાના પ્રાણ સુખે છે. કેટલાક સુગંધી દ્રવ્ય મેળવીને કરવામાં આવતું સ્નાન, ચન્દન કેશર પ્રમુખ દ્રવ્યવડે વિલેપનરૂપ અંગરાગ, આચરણ્ણિ, કૃષ્ણાદિ વર્ણવાળા ધૂપ, માલતીના પુષ્પાદિકવડે અધિવાસ અને સુગન્ધ દ્રવ્યનાં ચૂર્ણ એ સુગંધી વસ્તુવડે જેનું મન ભ્રમિત થયેલું છે તે ભગવંતી પેરે એમાં સુગંધને મરે છે. અત્યંત સ્વાદિષ્ટ, સર્વ દોષ રહિત વિવિધ લોઝન તથા સુરાદિક પાન, છાગ હરિણાદિકનાં માંસ, શાલી પ્રમુખ કંતમ ધાન્ય તેમજ ખાંડ, સાકર પ્રમુખ મધુર રસ એ સર્વ રસના ઈદ્રિયના વિપતમાં મૃદુ-આસક્ત થયેલ જીવ જેમ સીન (મરણ) લોહાના ગલપાંચ અને જલ્લાદિકમાં જાંઘાઈ જઈ વિનાશ પામે છે તેમ પ્રમાદ પરવશ બની પેતાના પ્યારા પ્રાણને જોઈ જેસે છે. શયન-સૂઈ રહેવાની પ્રમાણુપેત શય્યા, આમન-જેડવાને અનુકૂળ મૃદુ-સુકુમાળ પટ્ટાદિયુક્ત, સંગાધન-અંગમદન, સુરત-સુકુમાળ શરીરવાળી પ્રિયા સંગંધી ચુંબન આલિંગનાદિ, અને પૂવોક્ત સ્નાન તથા અનુલેપનમાં આસક્ત-વ્યસની જીવ, સ્ત્રી શય્યાદિ સંગંધી સ્પર્શયોગે મનિમૃદુ બન્યો સતો મજેન્દ્રની પેરે પરવશતાના દુઃખને પામે છે. એવી રીતે શિષ્ટ (વિવેકી) જનને ઉચિત જ્ઞાન અને આચરણથી સદંતર બેનશીળ રહેલા તેમજ પાંચે ઈદ્રિયોના વિષયોને પરાધીન થઈ પડેલા પામર પ્રાણીઓને આ લોક ને-મજ પરલોક સંગંધી અનેક દોષો બહુ પેરે પીડાકારી થાય છે. ઉપર જતાવેલા દૃષ્ટાંતથી આ લોક સંગંધી પ્રત્યક્ષ દોષ જણાવ્યા; તેમજ પરલોકમાં નરક તિર્યચાદિક નીચ જાતિમાં વારંવાર જન્મ મરણ કરવા સંગંધી દોષો પણ સમજી લેવા. સ્વચ્છંદપણે વિષય સુખમાં આસક્ત થઈ રહેનાર જીવને સંસારચક્રમાં અનેકવાર પરિવર્તન કરતાં અનેક પ્રકારના કડવા અનુભવ કરવા પડે છે. શબ્દાદિક એક એક વિષયના સંગવડે રાગદ્વેષને આધીન થવાથી વિહ્વળ બનેલા તે કુરંગ (હરિણ) આદિ પ્રાણીઓ અપચ્ચને સેવનાર રોગીની પેરે વિનાશને પામે છે તો પછી જેણે પેતાના આત્માને શબ્દાદિક વિષયોમાં કથા નિયમવગર મોકળો મૂક્યો છે તેવા પાંચે ઈદ્રિયોને વશ વર્તનાર પામર જીવનું તો કહેવું જ શું ? જે અપ્રાપ્ત વિષયોની અમિલાપા રાખ્યા કરે છે અને પ્રાપ્ત વિષયોના વિયોગ કોઈ રીતે ન થાય તેવી ઝંખના કર્યો કરે છે તે પામર પ્રાણીઓ પેતાના દહાડા સદા દુઃખમાં જ બીતાડે છે. ૪૧-૪૭.

‘એવો કોઈ પણ શબ્દાદિ વિષય નથી કે જેનું વારંવાર સેવન કરતાં જીવને સર્વથા અતેજ પામ થઈ શકે એમ જતાવતા સત્તા કહે છે.’

નહિ સોઽસ્તીન્દ્રિયવિપયો યેનાચ્યસ્તેન નિત્યતૃપ્તિતાનિ ।
 તૃપ્તિં પ્રાપ્તુરુરક્ષાણ્યનેકમાર્ગવદ્ધીનાનિ ॥ ૪૬ ॥
 કશ્ચિદ્દુર્જોઽપિ વિપયઃ પરિણામવશાત્પુનર્જવત્યશુજઃ ।
 કશ્ચિદશુજો ઽપિ જૂત્વા કાલેન પુનઃ શુજીજવતિ ॥ ૪૭ ॥
 કારણવશેન યદ્યત્ પ્રયોજનં જાયતે યથા યત્ર ।
 તેન તથા તં વિપયં શુજમશુજં વા પ્રકલ્પયતિ ॥ ૪૮ ॥
 અન્યેષાં યો વિપયઃ સ્વાન્નિપ્રાયેણ જવતિ તુષ્ટિકરઃ ।
 સ્વમતિવિકલ્પાન્નિરતાસ્તમેવ જૂયો દ્વિપન્ત્યન્યે ॥ ૪૯ ॥
 તાનેવાર્થાન્દિપતસ્તાનેવાર્થાન્પ્રત્વીયમાનસ્ય ।
 નિશ્ચયતો ઽસ્યાનિષ્ઠં ન વિચ્યતે કિંચિદિષ્ઠં વા ॥ ૫૦ ॥

ભાવાર્થ—એવો કોઈ ઇન્દ્રિયનો વિષય નથી કે જેના ચિર પરિચયથી નિત્ય તરૂંશી અને અનેક માર્ગો ધાવતી ઇન્દ્રિયો તૃપ્તિને પામી શકે. કોઈ શુભ વિષય પણ પરિણામવશાત્ પાછો અશુભ થાય છે, અને કોઈ એક વિષય અશુભ છતાં પણ કાળાંતરે પાછો શુભ થાય છે. કારણવશે જેમ અને જ્યાં જે જે પ્રયોજન ઉત્પન્ન થાય છે તેવી રીતે ત્યાં તે વિષય શુભ અથવા અશુભ કહેવાય છે. અનેરાએને જે વિષય પોતાના અભિપ્રાયથી તુષ્ટિકારી હોય છે તે વિષયનેજ સ્વમતિ તરંગમાં ઝીલતા ખીજા બહુ ધિક્કારે છે. તેજ વિષયોને ધિક્કારનાર અને તેજ વિષયોને અત્યંત આદર આપનારને નિશ્ચયથી કંઈ પણ ઇષ્ટ કે અનિષ્ટ (સંભવતું) નથી. ૪૮-૫૨

વિવેચન—શબ્દાદિક પાંચ વિષયપૈકી એવો કોઈ પણ વિષય નથી કે જેનું પુનઃ પુનઃ આસેવન કરવાવડે, શબ્દાદિક અનેક ભેદમાં આમકત થયેલી અને સદાય સંતોષ વગરની ઇન્દ્રિયો તૃપ્તિ પામે. ‘કેમકે તે ઇન્દ્રિયો ઇષ્ટ વસ્તુને પણ અનિષ્ટ અને અનિષ્ટ વસ્તુને પણ ઇષ્ટ માને છે. એમ દર્શાવતા સત્તા કહે છે.’ વાણુ, વીણા, ગાયનાદિકનો ધ્વનિ રાગ પરિણામવશાત્ પ્રથમ ઇષ્ટ છતાં ભૂખ કે તૃષ્ણાથી ખીડિત પ્રાણીને પાછળથી દ્વેષ પરિણામવશાત્ અનિષ્ટ થઈ પડે છે. તેજ અનિષ્ટ થઈ પડેલો વિષય પુનઃ કાળાંતરે રાગ પરિણામથી ઇષ્ટ થઈ જાય છે. એવી રીતે ઇન્દ્રિયોના વિષય પ્રત્યે પ્રેમ અનવસ્થિત હોવાથી તે વિષયજનિત સુખ પણ અનિત્ય-તૃપ્તિમજ છે. કોઈ એક રાગ રગ્નિક બની ગીતધ્વનિ (ગાયન) સાંભળવા માટે કાન દે છે, એવી રીતેજ અલીંગ્ય રૂપ આલોકવા ઇચ્છતો સત્તો ચક્ષુનો ઉપયોગ કરે છે અને પ્રયોજનવશાત્ શેષ ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં પણ શબ્દાદિકનો ઉપયોગ કરે છે. એમ ઉત્પન્ન થયેલા બુદ્ધાબુદ્ધા પ્રયોજનવડે તે તે શબ્દાદિક વિષયને ઇષ્ટપણે કે અનિષ્ટપણે રાગ

દ્રેષવશાત્ કલ્પી લે છે. વિવક્ષિત પુરૂષયકી જે અન્ય તીવ્ર રાગી તેમને જે શબ્દાદિક વિષય સ્વમનઃપરિણામવશાત્ સંતોષદાયી થાય છે તેજ શબ્દાદિક વિષયને ખીજા પુરૂષો પ્રખળ દ્રેષવશાત્ પોતાની મતિ કલ્પનાથી અનિષ્ટ માનીને ધિક્કારે છે.

એવી રીતે અસ્થિર-કૃત્રિમ પ્રેમવાળા વિષયો તત્ત્વથી પ્રિય પણ નથી, અને અપ્રિય પણ નથી એમ દર્શાવતા શાસ્ત્રકાર કહે છે.

તેજ શબ્દાદિક વિષયોને ધિક્કારતા અને તેમાંજ પુનઃ આસક્ત થતા જીવને પરમાર્થ બુદ્ધિથી જાતાં તે શબ્દાદિક વિષય કેવળ પ્રિય કે કેવળ અપ્રિય સંભવતા નથી. પરંતુ રાગ દ્રેષ પરિણામથી કેવળ કર્મ બંધજ થાય છે. ૪૮—પર

અપૂર્ણ.

ગૃહસ્થનાં કર્તવ્યો.

(અનુસંધાન ગત વર્ષના પૃષ્ઠ ૩૪૬ થી.)

ત્યાર પછી સાધુ ધર્મની યોગ્યતા મેળવવાના ઇચ્છકમાટે અઢારમું વાક્ય **કર્તવ્યં યોગપદ્દર્શનં**=યોગપદ્ધતિ એટલે મુનિ વ્યવહારનું દર્શન કરવું એ કહ્યું છે. મુનિ માર્ગની યોગ્યતા મેળવ્યા અગાઉ પ્રથમ મુનિ વ્યવહાર જોવાની જરૂર છે એ ખરેખરી વાત છે. મુનિરાજનો વ્યવહાર પ્રાતઃકાળથી આરંભીને રાત્રે શયન કરવા પર્યંત શું શું છે તે પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટિએજ માત્ર જોવો એમ નહીં; પરંતુ શાસ્ત્રમાં તે વ્યવહાર કેવી રીતે બતાવવામાં આવ્યો છે, કાળાનુસાર તેમાં શું શું ફેરફાર થયેલ છે અને થયેલા ફેરફારમાં મૂળ માર્ગને-વિશુદ્ધ માર્ગને હાનિ કરે તેવી કોઈ પદ્ધતિ કે પ્રવૃત્તિ દાખલ થઈ ગઈ છે કે નહીં તે જોવાની જરૂર છે. કારણ કે દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવને અનુસારે મૂળ વસ્તુને-ચારિત્ર ધર્મને બાળવી રાખવાના પ્રશસ્ત હેતુને લઈનેજ કેટલાક ફેરફાર પૂર્વ પુરૂષોએ કરેલા છે કે જેની ખાસ આવશ્યકતાજ જણાય છે, તે પર ધ્યાન આપવું. મુનિ વ્યવહારમાં પ્રભાતે પ્રતિક્રમણ પડિલેહણાદિ કરવું, દેવવંદન ગુરૂવંદન કરવું, જ્ઞાનાભ્યાસ કરવો, યોગ્ય કાળે આહારપાણીનિમિત્તે ગુરૂ-મહારાજની આજ્ઞાનુસાર ગોચરી કરવી, દિવસના ભાગમાં પ્રમાદ ન સેવતાં કરેલા આહારને સફળ કરવા પાછો જ્ઞાનાભ્યાસ કરવો, ગુરૂ મહારાજપાસે વાંચના લેવી, પ્રાયે એક વખતજ આહાર વાપરવો, શરીરાદિ કારણે તેમ ન બની શકે તો પાછું બીજી વાર ગોચરી જવું અને દોષ રહિત આહાર લાવવો, યોગ્ય કાળે દેવસિક પ્રતિ-

૧૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કમાણ કરી શુદ્ધિકૃતિમાં-તેમની વૈયાવચ્ચમાં અથવા સગાય ધ્યાનમાં પ્રથમ પહોર વ્યતિત કરી બીજી ત્રીજી પ્રહરે નિદ્રા લેવી, પાછા ચોથા પ્રહરના પ્રારંભમાંજ બગૃત થઈ ઉત્તમ વિચારે તથા નવકાર મહામંત્રના બાપ વિગેરેમાં પ્રવૃત્ત થઈ યોગ્ય કાળે પ્રતિક્રમણાદિ ક્રિયા કરવી. ઇત્યાદિક સમગ્ર બ્યવહાર શ્રી આચાર્યશ્રી દર્શનકામિકાદિ શિદ્ધાંતોમાં તેમજ યતિદિનચર્યા વિગેરે ગ્રંથોમાં બતાવવામાં આવેલ છે, તે શાસ્ત્રાનુસાર તેમજ પ્રવૃત્તિ ચાલતી હોય તદનુસાર બરાબર ધ્યાનપૂર્વકે જોવાં. ઉપરાંત આનાનુચામ વિહાર, લઘ્ય છવોને દેશના, કેશકુચનાદિ બ્યવહાર પણ જોવાં. આ પ્રમાણે પ્રેમપૂર્વક, આદરપૂર્વક તેમજ શ્રદ્ધા કરવાની ઇચ્છાપૂર્વક જોવામાં આવે તો તેમાં અનેક પ્રકારનું આત્મહિત સમાયેલું છે એમ તરતમાંજ સમજવામાં આવે, તેનાપર બહુમાન આવે અને તેમ થવાથી તેની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થાય. ઉત્તમ શ્રાવકે આ પ્રમાણે યોગપદ્ધતું દર્શન કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. અહીં યોગપદ્ધતું દર્શનમાં મુનિ બ્યવહારશિવાય અથવા તદુપરાંત બીજા કાંઈ જોવાની હકીકત સમાવેલી હોય તો તે વિચયના વિશિષ્ટ જ્ઞાતાએ તે વાત સમજાવવા યોગ્ય પ્રયત્ન કરવો. અથવા અન્યને લાગી મોકલવું એટલે અમે પણ તે હકીકત પ્રગટ કરશું.

ત્યાર પછી યોગણીશમું વાક્ય એ કહેવામાં આવ્યું છે કે-સ્વાપનીયં તદ્વાપદિ માનસે=તેના સ્વરૂપ વિગેરેનું મનમાં ધ્યાન કરવું એટલે મુનિબ્યવહાર જે જોવામાં આવ્યો હોય તેના સ્વરૂપ વિગેરેનું એટલે તેના અંતિમ આશયનું મનમાં ધ્યાન કરવું. તેમાં લાભાલાભ શું છે? તે વિચારવા. તેની કર્તવ્યતા કેટલે અંશે છે તેનો વિચાર કરવો. તે માર્ગની ઉત્કૃષ્ટતા હૃદયમાં વિચારવી. પાતાની યોગ્યતા તે સંબંધમાં કેટલી છે તેનો પણ વિચાર કરવો. એ માર્ગ સર્વશોકત હોવાથી તેમાં પારાવાર રહસ્ય સમાયેલું છે એમ ચિંતવવું. ઉત્સર્ગ અપવાદાદિ શુદ્ધ ગુણે સમગ્ર તેના પણ વિચાર કરવો. આ પ્રમાણે તેના સ્વરૂપ વિગેરેનું અનેક પ્રકારે હૃદયમાં ધ્યાન કરવાથી તેનાપર બહુમાન આવે છે, એની કર્તવ્યતા લાસે છે, શુભ ઇચ્છાની અભિવૃદ્ધિ થાય છે અને પાતામાં મુનિધર્મની યોગ્યતા પ્રગટ થાય છે; માટે અશુભ ધ્યાન તજી દહને આ સંબંધનું શુભ ધ્યાનજ કરવું યોગ્ય છે.

ત્યાર પછી વીશમું વાક્ય નિરૂપયિતવ્યા પારણા એ કહેલું છે. તેનો અર્થ ધારણા ધારની અર્થાત્ નિશ્ચય કરી રાખવો એવો થાય છે. આ ત્રણે વાક્યો પરસ્પર સંબંધવાળા છે. મુનિબ્યવહારનું દર્શન કરવું, તેના સ્વરૂપાદિનું મનમાં ધ્યાન કરવું, અને પારણા ધારની અર્થાત્ મુનિબ્યવહાર ચથાર્થ અવતોષીને, તેના સ્વરૂપાદિકેના મનમાં વિચાર કરીને પછી એવી ધારણા ધારી રાખવી કે જ્યારે કર્મ વીવર આપે ત્યારે-જ્યારે મુનિમાર્ગ પ્રતિપાલન કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે પહેલી જોગવા-

ઇએ આત્મવીર્યને ગોપવ્યા વગર મુનિમાર્ગ અંગિકાર કરવા યોગ્ય છે. આવી ધારણા ધારી રાગી હોય તો આ ભવમાં કદિ ચારિત્રાવરણી (મોહનીય) કર્મ ઉદયમાં વત્યોજ કરે તો છેવટ આગામી ભવે તેનો ક્ષયોપશમ થાય. એક બે ને ત્રણ ચોકડી વિગત ઉદયમાંથી બંધ થાય એટલે સમ્યક્ત્વ ને દેશ વિરિત ભાવ પામી સર્વવિરતિપાત્રું પ્રાપ્ત થઇ શકે. અન્વયથી વિચાર કર્યા બાદ વ્યતિરેકથી વિચારવું કે જે મુનિવ્યવહાર જોતો નથી, તેના સ્વરૂપાદિકનું હૃદયમાં ચિંતવન કરતો નથી-તેના સ્વરૂપને હૃદયમાં સ્થાપન કરતો નથી, અને એક નિર્ણયવાળી ધારણા ધારતો નથી તે કોઇપણ કાળે મુનિમાર્ગ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, તેની યોગ્યતા મેળવી શકતો નથી, તે તો સંસારમાં પચાંટનજ કર્યો કરે છે; કારણ કે મુનિમાર્ગ પ્રાપ્ત કરવાનો-તેની યોગ્યતા મેળવવાનો કુમજ આ છે. કાર્ય માત્ર કુમસર થાય છે. એકાએક ઉછાળો મારીને કોઇ કાર્ય થતું નથી. કદિ કોઇ કાર્ય ક્વચિત્ એકાએક અકસ્માત થઇ જાય છે તો તેની સ્થિતિ કુમજન્ય કાર્ય જેવી રહેતી નથી. માટે પૂર્વોક્ત ત્રણે વાક્યોનું મનન કરીને તેને ગૃહસ્થના કર્તવ્ય તરીકે સમજી તદ્દનુસાર વર્તન કરવું કે જેથી સાધુધર્મની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થાય.

મુનિમાર્ગની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરવાને અંગે એકવીશમું વાક્ય પરિહર્તવ્યો વિશેષમાર્ગ=વિશેષવાળા માર્ગનો ત્યાગ કરવો એ કહેલું છે. જે માર્ગમાં કોઇ પણ પ્રકારનો વિશેષ રહેલો હોય-કલેશ થાય તેમ હોય, જેમાં પરને આર્તધ્યાન થવાનું કારણ બને તેમ હોય, પોતાના આત્માને પણ શાંતિ મળે તેવું ન હોય-એવો માર્ગ વિવેકી પુરુષોએ જો સાધુધર્મની યોગ્યતા મેળવવી હોય તો વર્જવો-તજી દેવો. આ પ્રમાણે જ્યારે ગૃહસ્થને માટે કહેવામાં આવ્યું છે ત્યારે પછી જેમણે મુનિમાર્ગ સ્વીકારેલો છે, જેઓ મુનિપણમાં વર્તે છે, જેઓ આ વાક્યના રહસ્યને સારી રીતે સમજી શકે છે, અન્યને એજ સારાંશવાળો ઉપદેશ આપે છે, તેઓ પોતે વિશેષ માર્ગથી દૂર રહે તેમાં તો આશ્ચર્ય શું ? આશ્ચર્ય તો ત્યારેજ થવા યોગ્ય છે કે જ્યારે તેઓ વિશેષમાર્ગથી દૂર રહેવાને બદલે વિશેષમાર્ગમાંજ પ્રવેશ કરે, તેનો સ્વીકાર કરે, તેને ઉત્તેજન આપે અને અનેક સ્થાને નવા નવા વિશેષો ઉત્પન્ન થાય તેવું કરે. આ કાળ જ્યારે પાશ્ચાત્ય પ્રજા તરફથી રેફને, ટેલિગ્રાફ, ટેલીફોન, મોટોરકાર વિગેરે અનેક પ્રકારના પુરુષાણિક કાર્યોનું આશ્ચર્ય પમાડનારો થઇ પડેલો છે; દિન-પરદિન નવા નવા પ્રયોગો, નવી નવી શોધો, નવા નવા બનાવો બહાર પડતા સાંભળીએ છીએ અને ચત્રાકાર પાત્રીએ છીએ ત્યારે આ પ્રકારનું આશ્ચર્ય થાય તેવા કાર્યો પણ બનતા દૃષ્ટિએ પડે છે. જેઓ વિશેષમાર્ગથી દૂર રહેવાનો ઉપદેશ કરનારા છે તેઓજ તેમાં પડતા હોય તેવું જણાય છે. કદિ આપણી સમજ ફેરથી તે મહાત્મા-

એનાં સાધ્યબિંદુ આપણે સમજી શકતા ન હોઈએ તો બુદ્ધી વાત છે; પરંતુ જ્યારે પરિણામ સુંદર આવતું દેખતા નથી ત્યારે ક્યાં તો સાધ્ય ધારવામાં ભૂલ થઈ હોય અથવા પાછળથી સાધ્ય ફરી ગયું હોય એમ આપણી નજરે દેખાય છે. આ બાબતમાં આપણું કર્તવ્ય તો આપણું વિશ્લેષમાર્ગમાં ન પડવું અને એવા ઉત્તમ મહાત્માએને તેવા પ્રકારની વિનંતિ કરવી તેજ છે; કારણ કે આપણે તેમનો પૂરેપૂરો આશય સમજી ન શકીએ તે પણ સંભવિત છે. પ્રસ્તુત પ્રસંગ તો એટલોજ છે કે જે સાધુધર્મની યોગ્યતા મેળવવી હોય તો ગૃહસ્થે વિશ્લેષવાળા-કલેશવાળા માર્ગને તજી દેવો. પોતે વિશ્લેષ કરવો નહીં, કોઈને વિશ્લેષ કરાવવો નહીં, કોઈને વિશ્લેષ ઉત્પન્ન થાય તેવા સાધનો જોડી દેવા નહીં અને કોઈને અંદર અંદર વિશ્લેષ થતો જોઈને રાજી થવું નહીં. જ્યાં જ્યાં વિશ્લેષ થતો હોય કે થયેલો હોય ત્યાં ત્યાંથી તેને દૂર કરાવવા માટે બનતો પ્રયત્ન કરવો. તેમાં પોતાની સત્તાનો, પોતાની બુદ્ધિનો, પોતાના વીર્યનો ઉપયોગ કરવો. એમ કરવાથી સાધુધર્મની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થશે.

ત્યાર પછી બાવીશમું વાક્ય પ્રયાતિતવ્યં યોગશુદ્ધૌ=યોગની શુદ્ધિમાં પ્રયત્ન કરવો એ કહેવું છે. યોગ ત્રણ છે. મનયોગ, વચનયોગ ને કાયયોગ. એ ત્રણ યોગ અશુદ્ધ પ્રવૃત્તિમાં પ્રવર્તતા હોય તો ત્યાંથી પાછા વાળી તેને શુદ્ધ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો. મન વિષય કયાંયના વિચારમાં પ્રવર્તતું હોય, માઠા સંકલ્પ વિકલ્પ કરતું હોય, ઇંદ્રિયોના વિષયની તીવ્ર વાંચ્છના કરી રહ્યું હોય, કોઈનું અહિત ચિંતવતું હોય, માનહાનિનો પશ્ચાત્તાપ કરતું હોય, માયાભાવ કેળવતું હોય, તૃષ્ણામાં તણાતું હોય, આસક્તિમાં આગળ વધતું હોય, રાગ, દ્વેષ ને પુષ્ટ કરતું હોય, કોઈને કલંકે આપવાના વિચાર કરતું હોય, કલેશની ઉદ્ધીરણ કરવા ધારતું હોય, આડી ખાવાનું ચિંતવતું હોય, સુખની અભિલાષા ને દુઃખપર દ્વેષ ધરવામાં તીવ્ર થતું હોય, સમુદ્ર-પર્યટન કરી અથવા અકાર્ય સંબંધી અનેક પ્રકારના પાપારભો કરી તૃષ્ણાની ઝાળ બુઝાવવા ઇચ્છતું હોય, અથવા બીજા અનેક પ્રકારના સંકલ્પ વિકલ્પો કે જે આત્માને મલિન કરનારા-હાનિ પહોંચાડનારા હોય તે કરતું હોય તો તેને તેની અશુદ્ધિ કહેવામાં આવે છે. તેમાંથી તેને પાછું વાળી વિષયાસક્તિ ઘટાડવાનું ચિંતવન કરવું, સંસારની અનિલ્યતા, જીવનું પરવશપણું, સંસારનું સ્વરૂપ, પુદ્ગલિક ભાવથી બુદ્ધાપણું, જીવની એકત્વતા અને પુદ્ગલનો અશુચિ સ્વભાવ ચિંતવવો, દરેક પાપ-સ્થાનકના વિચારો તજી દઈ તેનાથી વિરૂદ્ધ ઉત્તમ વિચારો કરવા, દરેક જીવનું હિત ચિંતવવું, કોઈને પણ સુખી કે ગુણી દેખી તેની ઇર્ષ્યા ન કરતાં રાજી થવું, હૃદયમાં તેની પ્રશંસા કરવી, દુઃખી જીવોને જોઈને હૃદયમાં ખેદાવું, કોઈ મહાપાપી જીવને વામાં આવે કે જેનું નિવારણ અશક્ય જણાય તેના ઉપર પણ ખેદ ન કરતાં ઉપેક્ષા-

ભાવ ધરાવવો, આત્મોન્નતિ કેમ થાય તેનો વિચાર કરવો, શુદ્ધમહારાજ પાસેથી સાંભળેલી દેશનાનું મનન કરવું. આ બધા મનની શુદ્ધિના ઉપાયો છે, તેના ચિન્હો છે અને તેજ કરવા યોગ્ય છે.

વચન દ્વારા કોઈની ઉપર આક્રોશ કરવો, કોઈને અપશબ્દો કહેવા, અસત્ય ભાષણ કરવું, કોઈનું અહિત થાય તેવું બોલવું, કોઈને કલંક દેવું, કોઈની આડી ખાવી, કોઈની સાચી કે ખોટી નિંદા કરવી, કષાયોત્પાદક ભાષા વાપરવી, કોઈના મર્મમાં ઘાત થાય એવી વાક્ય રચના વાપરવી ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારે વચન યોગ અશુદ્ધ થાય છે, મલિન થાય છે. તેની શુદ્ધિને માટે અવ્યભાષી થવું, મિતભાષી થવું, સત્યવક્તા થવું, કોઈને પણ આતંક થાય તેવુંજ બોલવું, કોઈને કલંક ન દેવું, કોઈની આડી ન ખાવી, પાપીની પણ નિંદા ન કરવી, જ્યાં હોય ત્યાંથી કલેશ નાશ પામે એવીજ વાક્યરચના વાપરવી, સર્વ જીવોને શાંતિ કરે તેવી ભાષા બોલવી, દેવગુરૂની પ્રશંસા કરવી ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારે વચન શુદ્ધ થઈ શકે છે. મોટે ઉત્તમ ગૃહસ્થે તે પ્રકારનો વચનશુદ્ધિમાટે પ્રયત્ન કરવો.

અપૂર્ણ.

બ્રહ્મચર્ય પ્રકાશ

(લેખક-ખીમચંદ બૃધરદાસ. જૈનશાળા પરીક્ષક.)

કોઈ પણ કોમ, જ્ઞાતિ કે પ્રજાનો ઉદય કરવો હોય તો, તેને માટે માર્ગ અનેક છે, પણ ખરો ઉદયનો માર્ગ તેજ કહી શકાય કે જે આપણી અવનતિના મૂળ કારણો શોધી, તેનો નાશ કરવા ભણી લક્ષ રહે. સાંપ્રત કાળમાં જૈન પ્રજામાં-બાલ લગ્ન રૂપી એવી રોગ લાગુ પડ્યા છે. એ ભયંકર રોગથી જૈન કોમ-રૂપી સુંદર દેહ ક્ષીણ થતો જાય છે. નળખા બાંધાના, વીર્ય વિનાના અને શિથિલ ગાત્રવાળા શ્રાવક સંતાનો એજ કારણથી થવા પામેલ છે. જ્યાં સુધી એ રોગને દૂર કરવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી આપણો ઉદય સંકટો ગાઢ દૂર સમજવો. બાળલગ્નરૂપી ભયંકર રાક્ષસના પંજમાં સપડાયેલા બાળકો ખરેખર મનોબળ વગરના અને નિરૂત્સાહી થાય છે. અનંત હૃદયબળ અને ઉત્તમ ભાવનાઓ આ એવો રોગથી નષ્ટ થાય છે.

અહો, જે ખાળકો, દેશનો તો શું પણ જગતનો ઉધ્ધાર કરી શકે; તે આ ચેપી રોગથી ઘાયલ થયા છે. આજ કાલ પ્રજા ટુંક વિચારની, ટુંક આયુષ્યવાળી, અને કદરૂપી, ઠીંગણી, તેમજ નિર્માલ્ય દેખાય છે તે ઉપરોક્ત દુર્ણ-ક્ષતિનું પરિણામ છે.

ચિંતામણિ જેવું પ્રદ્વચ્ચ પાળવાથી જે પ્રજા લગભગ સો વર્ષ કરતાં પણ અધિક આયુષ્ય ભોગવે, તે આજે અનેક પ્રકારની માંદગી ભોગવી ટુંક સમયમાં આયુષ્યની પૂર્ણાહૂતિ કરે છે.

સાફ મકાન બાંધવું હોય તો, પ્રથમ તેનો પાયો મજબુત કરવામાં આવે છે, તેમ જેમને પોતાના પરમ સુખ-માટે આત્મિક શક્તિનો વિકાસ કરવો હોય, તેણે પ્રથમ દ્રઢ પ્રદ્વચ્ચથી દેહને સળાળ બનાવવું જોઈએ. કુદરતી નિયમ છે કે શારિરીક સંપત્તિવિના ધનસંપત્તિ નકામી છે.

અનાર્ય દેશમાં જ્યારે પુરૂષ અને સ્ત્રી, ૨૫ વર્ષસુધી પ્રદ્વચ્ચ પાળે છે ત્યારે આર્ય દેશમાં ૧૪ વર્ષનો છોકરો પિતા ગણાય છે. શું આ સનાતન જૈન બંધુઓને શરમાવા જેવું નહિ ગણાય? ટુંકામાં જૈનપ્રજાએ આ કુધારો અહણ કરવાથી પોતાનું સર્વસ્વ શુભાચ્યું છે.

પ્રદ્વચ્ચ હાથીનું પગલું છે. હાથીના પગલાંમાં તમામ પગલાં સમાઈ જાય છે તેમ વિશુદ્ધ પ્રદ્વચ્ચમાં તમામ ગુણો સમાઈ જાય છે, તેનાથી સમગ્ર ગુણો પ્રગટે છે.

ધર્મનો મર્મ નહિ જાણનાર અન્ય કોમ પણ આગળ વધતી જાય છે, ત્યારે સનાતન બંધુઓ ઘોર નિદ્રામાં સુતા છે. આપણમાં આશ્રમોનો પ્રતિ-બંધ નહિ હોવાથી લાચારીની ખાતર અન્યનો દાખલો લેવો પડે છે કારણકે દાખલા સિવાય હકીકત પર અજવાળું પડતું નથી.

હરદ્વારપાસે બાર કોસ છેટે જંગલમાં એક પ્રદ્વચ્ચ આશ્રમ છે. ત્યાં ૨૫૦ ખાળકો ૭ વર્ષથી માંડી ૨૫ વર્ષસુધી સ્ત્રી વિગેરેના પરિચયથી દૂર રહી, સંસારીની ખરાબ સોબતનો પરિચય નહિ હોવાથી સારી રીતે પ્રદ્વચ્ચ પાળી, જંગલની પુષ્ટિકારક હવા અને કસરત લેવા સાથે સાદી દેશનમાં રહી, અભ્યાસ, જીવન વિહરવર થાય તેવો અને કળા હુન્નરનો કરે છે. (Practical-Advantage) પ્રેક્ટિકલ એડવાન્ટેજ, એટલે ફાયદો ઉત્પન્ન થાય તેવી કેળવણી તે ખાળકોને અપાય છે. નજરે એનાર માણસ તેની તારીફ કરે છે કે, પ્રદ્વચ્ચથી

અક્ષયર્થ પ્રકાશ.

૨૭

તેઓના મુખ ઝળકી ઉઠ્યા છે, જાણે રામના પુત્રો ન હોય, તેવું તેઓ બાન કરાવે છે. આ બાળત કદિ તેઓ વધારે પડતું કહેતા હશે તોપણ આપણે તે દાખલો લઈ, જૈન વિધિ પ્રમાણે અને વિતરાગની આજ્ઞામુજબ અક્ષયર્થ વધારે મુદત ટકે તેવું આશ્રમ ખોલવાની જરૂર છે. તે આપણે ઉદય જાપાનની માફક અલ્પકાળમાં થાય.

ઉપર પ્રમાણે જાન્યુઆરીમાં ૮૦૦ કન્યાઓ સ્ત્રીઓના વહીવટ નીચે ગૃહિણી ધર્મની કેળવણી ૧૮ વર્ષ સુધી લે છે જ્યાં પુરુષોનો પગ નથી.

નિમિત્ત વાસી આત્મા છે—એ સૂચ સોનેરી છે, તે જેવા સંયોગમાં રહે તેવો બને છે. ઝવેરીની ઢુકાને રહેવાવાળો ઝવેરી બને છે અને કુંભારની ઢુકાને રહેવાયો કુંભાર બને છે. સંસારની ઝેરી સોળતમાં રહી વિશુદ્ધ અક્ષયર્થ પાળવું અતિ કઠણ છે. વધારે ન બને તો પુરૂષે ૨૨ વર્ષ અને સ્ત્રીએ ૧૬ વર્ષ તો અવશ્ય અક્ષયર્થ પાળવું જોઈએ. આ ઠરાવ આખી કોમમાં અવશ્ય દાખલ કરવો જોઈએ.

હજાર પિતાને જ્ઞાન આપવું તે એક માતાને જ્ઞાન આપવાની બરાબર છે. સ્ત્રી શિક્ષકો સારા તૈયાર ન થાય ત્યાં સુધી સુધારો થવો કઠણ છે.

૧૪૪૪ ગ્રંથના કર્તા શ્રીહરિભદ્રસૂરિજી, સહસ્ર અવધાની મુનિસુદંર-સૂરિજી અને ઠળીકાળ સર્વજ્ઞ હેમાચાર્ય મહારાજને માતાના ગર્ભમાંથીજ અક્ષયર્થનો વારસો મળ્યો હતો.

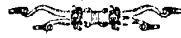
ઇટન જેવા મહા ગુરુકુળમાંથી ફળદ્રુપે નીકળનાર નેપોલીયન બોનાપાર્ટ, કોલંબસ અને ચંત્રશાસ્ત્ર તેમજ ફ્રાન્સિસકોની શોધ કરનાર એડીસનને માતાના ગર્ભમાંથીજ તેનો વારસો મળ્યો હતો. નેપોલીયન ગર્ભમાં આવ્યો ત્યારે તેની માતા લડાઈમાંજ હતી અને તેથી તેને તેવા સંસ્કાર પડ્યા હતા. અભિમન્યુ છ કોઠાનું સુદ્ધ માતાના પેટમાંજ શીખ્યો હતો તે વાત પણ મહાભારતમાં કહેવામાં આવે છે.

માતા ગર્ભ વખતે જેવા વિચાર સેવે તેવા બાળક ઉપર સોનેરી અક્ષરે કોતરાય છે. (કહેવાનું 'કે') તે કદાપિ ભુલસાતા નથી. ધવરાવતી વખતે, બોળામાં રમાડતી વખતે અને જન્મતી વખતે જેવા વિચાર સેવે તેવા બાળકમાં ઉતરે છે.

સ્ત્રી સુધરી તો દેશ સુધરી. માતા જેવો બાળકોનો અન્ય ગુરૂ નથી. હાલની પ્રજામાં દેવીક અને ગંભીર ગુણો નહિ પ્રગટતાં ઈર્ષા, મત્સર, અભિમાન અને કપટ વિગેરેનો સડો પેશુનો જાય છે, તે અક્ષયર્થ ગુણનો ખામીચક્ર છે.

ક્ષણિક કીર્તિ જોવાવાળાં અને ગાડરીયા પ્રવાહમાં તણાતા માતાપિતા પોતાનાં પરાધીન બાળકોને સંસારમાં અપલાવતાં કાંઈ પણ આંચકો ખાતા નથી; છેવટમાં માતાપિતાએ બ્રહ્મચર્યના શુભ સમજ પોતાને અને બાળકોને સમજાવશે તેમજ કર્તવ્ય અકર્તવ્યની મતલબ વિચારશે ત્યારેજ બાળલગ્નની અધમ રૂઢીનો નાશ થશે. જૈન પ્રબળતા ઉદય માટે આ એકજ બંધનની જરૂર છે. હમરો મહાન નરો આ અનુપમ શુભધી પ્રજ્ઞાતિ પામી મોક્ષનગરે પહોંચ્યા છે.

વ્યવહારની તમામ કળા સુલભ છે, પણ આત્માના નિજ શુભ-જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર મેળવવાની કળા બ્રહ્મચર્યથીજ સત્વર પ્રાપ્ત થાય તેમ છે. બ્રહ્મચર્ય મોક્ષ નગરનો રાજમાર્ગ છે. ઇત્યલમ્

ચાલુ પરિસ્થિતિપર પ્રકીર્ણ વિચારો.

આ કાળમાં જે કોમ પોતાની સાંસારિક, આર્થિક, નૈતિક અને ધાર્મિક સ્થિતિપર વિચાર કરતી નથી તે અદ્ય સમયમાં આગળ વધતી અટકી જઈને પાછળ પડી જાય છે અને છેવટે કદાચ તદ્દન નષ્ટ થઈ ન જાય તો નિષ્ફળ જીવન ધારણ કરી દેશના એક ઉંડા ખૂણમાં પડી રહે છે. આપણી જૈન કોમમાં હાલ એવો પ્રસંગ આવી પહોંચ્યો છે કે આપણી પરિસ્થિતિપર જે બરાબર વિચાર કરવામાં ન આવે તો ભયંકર ભુલ કરેલી કહેવાય. સંખ્યામાં તેમજ આર્થિક પરિસ્થિતિમાં કોમ એટલી પછાત પડતી જાય છે કે હવે જવાબદાર માણસોએ મૌન ધારણ કરી જે જાને તે જોયા કરવાની સ્થિતિનો ત્યાગ કરવાની અને એકદમ કાર્ય કરી પ્રગતિ કરવાની આવશ્યકતા છે. જેઓ કોમના ઇતિહાસપર દૃષ્ટિ રાખતા હશે તેઓના જોવામાં આવ્યું હશે કે સને ૧૮૯૧ ના વસ્તિપત્રકમાં શ્વેતાંબર, સ્થાનકવાસી અને દિગંબર સંપ્રદાયના જૈનોની સંખ્યા વીશ લાખ ઉપર હતો. તે સને ૧૯૦૧ માં ઘટીને ચૈદ લાખ ઉપર અને છેલ્લા ૧૯૧૧ ના વસ્તિપત્રકમાં તેર લાખ ઉપર આવી છે. જે સમયમાં આળા હિંદુસ્તાનની વસ્તીમાં સાત ટકાનો વધારો થયો છે તે સમયમાં જૈન કોમમાં પાંતરીશ ટકાનો ઘટાડો થયો છે એ સ્થિતિ એકદમ વિચાર કરવા લાયક છે. આ ઘટાડો ગણતરીમાં ભૂલને લીધે થયેલો હોય એમ કેટલાકની માન્યતા રહે છે પણ મારા વિચાર-પ્રમાણે તો તે ઘટાડો બહુ અર્થસૂચક છે. વીશ વરસ ઉપર વસ્તિપત્રક બતાવનારને જૈન એવી જુદી સંજ્ઞા બતાવવાની લોકોની વૃત્તિ બહુ આછી હતી પ-

આણુ પરિસ્થિતિ પર પ્રકીર્ણ વિચારો.

૨૯

રંતુ ત્યારપછી જે અગૃતિ થઈ છે તેને પરિણામે ઘણું ખર્ચ દરેક જૈન પોતાનું નામ જૈન તરીકે જાહેર કરે એ ગનના જોગ છે. એટલું તો ભાર મૂકીને કહી શકાય કે ૧૮૯૧માં જેટલાં માણસોએ જૈનને ગદલે હીંદુમાં નામ લખાવ્યાં હશે તેના કરતાં ૧૯૧૧માં ઘણા આછા માણસોએ લખાવ્યા હશે. આથી કરીને વાસ્તવિક રીતે ઘટાડો પાંચરીશ ટકાથી પણ વધારે ગણવેા ઉચિત છે. ગમે તે દૃષ્ટિથી આ સવાલ સામું જોવામાં આવશે તો એટલું તો કબૂલ કરવામાં આવશે કે આપણે હવે એવી સ્થિતિએ પહોંચી ગયા છીએ કે કોમની દરેક ગણતર પર ગહુ દીર્ઘદૃષ્ટિથી વિચાર કરવો જોઈએ. કોમની હેયાતીને માટે વિચાર કરવાની સંપૂર્ણ જરૂરીયાત છે. તેથી આ મથાળા નીચે પ્રસંગે પ્રસંગે કોમની પરિસ્થિતિ પર દીર્ઘ વિચારને અંગે થયેલા નિર્ણયો જવાબદાર ગંધુઓનો વિચારણા માટે મૂકવામાં આવશે. પ્રસંગે કાર્યરેખાનું દર્શન પણ થશે અને પ્રસંગે આગુ-ગાળુતા સંયોગો પર વિચારણા થશે. આખી કોમને અંગે જે સવાલ પ્રાપ્ત થાય તે પર ખાસ વિચાર કરવાની જરૂરીયાત ગતાવવાની આવશ્યકતા રહેતીજ નથી.

આખી જૈન કોમને જે ખાસ વિચાર કરવાલાયક અગ્રિમ પદ ધરાવનાર વિષય હોય તો તે કોન્ફરન્સના અધિવેશનનો છે. આ વિષયની મહત્વતાને અંગે જરા વધારે વિસ્તારથી વિવેચન કરવામાં આવે તો તે યોગ્યજ ગણાશે.

કોન્ફરન્સને અંગે અત્યાર સુધીમાં સાત અધિવેશનો થયા છે. તેની મહત્વતા અને ગંભીરતાના પ્રમાણમાં તેણે કોમને મોટો લાભ કર્યો છે, પરંતુ આપણા પાંચુઓ વણિક બુદ્ધિવાળા અને હિસાબ ગણવામાં ચતુર હોવાથી તે સર્વ લાભોને એકત્ર રીતે જોવા માગે છે. જેઓ કોન્ફરન્સના વધારે ગાઢા સંબંધમાં આવ્યા નથી અથવા તો તે હીલચાલનું વાર્ષિક કાર્ય-પરિણામ જોવા વાંચવા વિચારવાની અવકાશ અથવા ચિંતાવગરતા છે તેઓ આવા મોટા ખર્ચે કરવામાં આવતા મેળાવડાઓનું જોઈએ તેટલું પરિણામ ઉત્પન્ન થયું નથી એવો વિચાર ધારણ કરી તે તરફ કાંઈક ઉપેક્ષા અને કાંઈક માંધ રાખતા હોય એવું જણાય છે. આ સંબંધમાં જે ગેરસમજૂતી થઈ છે તે દૂર કરવાની આવશ્યકતા પ્રથમ પદે પ્રાપ્ત થાય છે.

કોન્ફરન્સે જે મહાન લાભો કર્યા છે તે તેના છાપેલા રિપોર્ટો પરથી જણાઈ આવે છે. પરંતુ એ સંસ્થાથી જે મોટો લાભ થયો છે તે વિચાર વાતાવરણમાં મોટો ફેરફાર કરવાનો છે. દશ વરસ પહેલાં કોમની પ્રત્યેક વ્યક્તિ જે જિજ્ઞાસુશક્તિ ધરાવતી હતી, સામાજિક તથા કોમિક સલાહોને અંગે જે વિચાર ધારણ કરતી હતી, તેમાં મહાન ફેરફાર થયો છે. એ હકીકત સામાન્ય અવલો-

કન કરનારની દૃષ્ટિમાં આળ્યા વગર રહે તેમ નથી. એકત્ર જાળના સુધટ્ટ સૂતર-રજ્જુથી બંધાયેલું સમૂહ જળ જે પરિવર્તન કરી શકે છે તે અત્ર તત્ર ઉપરિથત થતા લેખો લાવણો કે વિચારો કદિ કરી શકતા નથી. એ સર્વમાન્ય સૂત્રનું જેઓ નિરીક્ષણ કરી શકે છે તેઓ દશ વરસ પહેલાનું વ્યક્તિજાળ અને વચ્ચેના સમયનું સમૂહજાળ કેવા ફેન્દારો બતાવી શક્યું છે તે જોઈ શકે છે. એક સામાન્ય હકીકત દૃષ્ટાંત તરીકે બતાવવાથી આ પરિવર્તનનો ખ્યાલ આવશે. સને ૧૯૦૩ માં જ્યારે કોન્ફરન્સનું દ્વિતીય અધિવેશન મુંબઈમાં થયું ત્યારે તેના જવાબદાર કાર્યવાહકોને એ ચિંતા થતી હતી કે ઈંગ્લિશ કેળવણી આપવાનો ઠરાવ કોન્ફરન્સમાં લાવવાથી લોકરૂચિને અનુકૂળતા રહેશે કે નહિ. ઉદાપોહ-ને પરિણામે તે ઠરાવને લગભગ અંતિમ પદ આપવામાં આવ્યું હતું, છતાં મનમાં કેટલોક વસવસો રહી ગયો હતો. ત્યાર પછી લોકવિચારમાં એટલો મજબૂત ફેરફાર થઈ શક્યો છે કે અત્યારે લગભગ સર્વ વ્યક્તિઓ એ કેળવણીના વિષયને અગ્રિમપદ વગરશકે આપે છે, અને કેટલાક તો અન્ય વિષયની ચર્ચા મૂકી દઈ એજ સવાલ માટે પરિપૂર્ણ શક્તિ ધન અને સમયનો ઉપયોગ કરવા આગ્રહ કરે છે. આ વિચારપરિવર્તન અસાધારણ કહી શકાય.

તદુપરાંત શિક્ષિત અને નિરક્ષર વ્યક્તિઓમાં જૈનત્વનો અપૂર્વ ખ્યાલ કરાવવાનું વિચારજાળ આવવામાં ઉપરોક્ત સંસ્થાએ મોટો ભાગ બજાવ્યો છે. આખા ભારતવર્ષસાથે સામાજિક સવાલોમાં ભાગ લેવા ઉપરાંત ધર્મ રક્ષા, કોમ અભિવૃદ્ધિ અને ખાસ સંસ્થાઓના રક્ષણ અને પ્રગતિમાટે લગભગ દરેક વિચારશીળ મનુષ્યો-જૈન બાંધુઓ વિચાર કરતા શીખી ગયા છે. પશ્ચિમ તરફના વિચારોને સુંદર આકારમાં સબજ કરી, દેશ કાળને અનુકૂળ કરી મજબૂત કરવામાં વિચારશીળ મનુષ્યો કટિબદ્ધ થયા છે અને સખાવતોના સ્થાનમાં વર્તમાન સમયની જરૂરીઆત તરફ વિચાર કરવાની આવશ્યકતા અમુક અંશે સ્વીકારાઈ છે એ કોન્ફરન્સના અધિવેશનનું પરિણામ છે એમ વગરશકાએ કબૂલ કરવું પડશે. આ સર્વ ફેરફારોનું મુખ્ય કારણ કોન્ફરન્સજ છે એમ કહેવાની ધૃષ્ટતા કરી શકાય નહિ પરંતુ સુરાજ્યસત્તાના શાંતિજનક કાળમાં લોકો વિશિષ્ટ જોનાનું અનુકરણ કરવા અને તદ્દ્વારા સ્વોન્નતિ કરવા પ્રયત્ન કરે એ સ્વાભાવિક મનુષ્ય પ્રકૃતિને પરિણામે આખા દેશમાં પાશ્ચાત્ય આચાર વિચારોનો જે મજબૂત પ્રવાહ ચાલે છે તેને અંગે થતું એ ચલન છે અને તે ચલનને કોન્ફરન્સે બહુ પ્રગતિ આપી છે. અત્ર જે હકીકત બતાવી છે તે બહુ વિચાર કરીને સમજદા ગોચર છે અને એને પરિણામે એ સ્વઉન્નતિના માર્ગને અવકાશ

આણુ પરિસ્થિતિ પર પ્રકીર્ણ વિચારો.

૩૧

આપવાની જરૂરીયાત સ્વીકારાતી હોય તો કેન્દ્રરચના કાર્યને મજબૂત બનાવવાની ખાસ વિચારણા કરવાની જરૂર છે.

તદુપરાંત કેળવણીના સંબંધમાં કેન્દ્રરચને અદ્ય સમયના પ્રમાણમાં બહુ કરી બતાવ્યું છે. તેના હસ્તકની લગભગ પચાશ હજાર રૂપિયાની એ ખાતાના રકમથી અનેક વ્યક્તિઓ ઉદ્યમે ચડી છે અને કેટલાક કુટુંબો પાયમાલીમાંથી બચી ગયા છે, યુનિવર્સિટીમાં જૈન સાહિત્યનો આદર થયો છે, જૈનકોમનું વ્યક્તિત્વ સ્વીકારાઈ જૈનપર્વોમાંથી કેટલાક બહેર તહેવાર તરીકે દાખલ કરવાનો ઠરાવ સરકાર તથા બેન્કોએ કર્યો છે, અનેક પુસ્તકોની એક ગ્રંથાવલી તૈયાર કરવામાં આવી છે, મંદિરોના જિર્ણોદ્ધારમાં સારી સહાયતા આપી પુરાણ પ્રાચીન જૈન કીર્તિસ્તંભોને કાળના મુખમાંથી બચાવી લીધા છે, પશુવધ અટકાવવા સફળ પ્રયત્ન કર્યો છે, દશરા નિમિત્તે થતો વધ ઘણી જગ્યાએ અટક્યો છે, હરીફાઈનો પરીક્ષાઓમાં નિગંધ લખી જીવરક્ષાને જુડો અન્ય માંસાહારી પ્રજામાં પણ ફેલાવ્યો છે, ધાર્મિક વિષયની સંસ્થાઓને મદદ કરી અભ્યાસવૃદ્ધિમાં સહાયતા અપાઈ છે, પુરૂષ તથા સ્ત્રી અને કન્યાઓની ધાર્મિક વિષયમાં પરીક્ષા લઈ પારિતોષકો આપવાની યોજના અમલમાં મૂકાઈ છે. સાંમારિક સવાલોને અંગે ઉપદેશકો મોકલી વિચાર પરિવર્તનને મદદ આપવામાં આવી છે, સમેતશિખરાદિ મહાન તીર્થોની પવિત્રતા બાળવી રાખવા પૂરતો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે વિગેરે વિગેરે અનેક કાર્યો શરૂ થઈ ગયાં છે, પ્રગતિમાં મૂકાયા છે અને અનુભવ થતાં તેમાં જે બૂલ થઈ હોય તે સુધારવાની ઉચુક્તતા તેના કાર્યવાહકોએ બતાવી આપી છે. સામાન્ય લાભોની હારમાળા આપી વિષય લંગાવવાનું સ્થળસંકેતને લોધે બની શકે તેવું નથી, પરંતુ એક સંસ્થાના સંબંધમાં સાત આઠ વરસના ઇતિહાસના પ્રમાણમાં આટલું કાર્ય પણ બહુ કહી શકાય એ જેઓ અન્ય પાશ્ચાત્ય તથા પૌર્વાત્ય સંસ્થાઓના કાર્યક્રમને જોઈ વિચારી શકે છે તેમના અનુભવનો વિષય છે.

આપણે ફળની બાબતમાં જરા વધારે અધીરા છીએ એટલું તો કહેવું પડશે. કોમના ઇતિહાસમાં સાત આઠ કે દશ વરસ કાંઈ હિસાબમાં નથી. આવી મહાન સંસ્થાને સ્થિતિસ્થાપકતામાં લાવતાં અને તેના ધારાધોરણ આંતરનિયમ અને વ્યવસ્થાપૂર્વક કામ કરતાં આટલો સમય નીકળી જાય તોપણ કરેલો ધન અને સમયનો વ્યય વ્યાજબી ગણાય તો પછી બાલ્યકાળમાં જે સંસ્થાએ વ્યવહારૂર ધારણ કરી ઉપરોક્ત અને બીજા અનેક લાભ કરી આપ્યા છે અને તદુપરાંત વિચાર વાતાવરણમાં અતિ ગંભીર ફેરફાર કરી અનેક

પ્રકારના લાભો પ્રત્યક્ષ રીતે જાતારી આપ્યા છે તેના સંબંધમાં જહુ વિચાર કરવા યોગ્ય છે એમ કહેવાની જરૂર રહેતી નથી. તાત્પર્યાર્થ એ છે કે કોન્ફરન્સે પોતાનું અસ્તિત્વ વ્યાજબી કરાવવા માટે અત્યારસુધીમાં જહુ સુંદર પરિણામ જાતારી આપ્યું છે.

આની સાથે એટલું પણ જણાવવું જોઈએ કે મહાન સંસ્થાઓના બાદ્યકાળમાં કાર્ય પ્રતાલિકાને પ્રગતિ આપવા માટે વારંવાર ફેરફાર કરવાની જરૂર તો પડેજ, કેમકે જેનું બંધારણ ફેરફાર થઈ ન શકે તેવું બંધાઈ ગયું હોય તે સંસ્થા આગળ વધી શકતી નથી. સમયાનુકૂળ ફેરફાર થઈ શકે તેવું કોન્ફરન્સનું બંધારણ હોવાથી એ ભયથી તે મુક્ત છે અને અત્યારસુધીમાં તેના બંધારણમાં ફેરફાર થતો આવ્યો છે તેથી એ ભયમાટે તેના સંબંધમાં ચિંતા રાખવાનું કારણ નથી. વળી આટલા વરસના અનુભવ પછી એના બંધારણમાં મોટો ફેરફાર કરવાની આવશ્યકતા જણાય તો તેમ કરવામાં પણ કોઈ અગવડ હોય એમ જણાતું નથી; બાકી એક સામાન્ય કહેવત છે કે કાગરીનું રંધાય તો તેમાં માણુ એ માણુનો જગાડ પણ થાય, પરંતુ સુત્ર મનુષ્યોએ એ માણુ એ માણુના જગાડ તરફ ધ્યાન આપી જમણું બંધ કરવા યોગ્ય નથી, પરંતુ ભવિષ્યમાં જરાપણ જગાડ ન થાય તે માટે ઉપાય યોજવાની જરૂર છે. એવી રીતે કોન્ફરન્સને અંગે કોઈની માન્યતા પ્રમાણે સફળ વધારે ખર્ચ થયો હોય અથવા તેના બંધારણમાં ખામી માલૂમ પડતી હોય તો તે વિચારથી કોન્ફરન્સને બંધ કરવાનો વિચાર કરવાને બદલે તે તે જાળતમાં કરવાયોગ્ય વિચારો કરી પદ્ધતિમાં ફેરફાર કરાવવા યત્ન કરવો એ ઉચિત છે.

કોન્ફરન્સના સંબંધમાં અત્યાર સુધીમાં જે મુખ્ય વાંધો ક્ષેત્રમાં આવ્યો છે તે એ છે કે તેના અધિવેશનમાં જહુ ખર્ચ થાય છે અને ખર્ચના પ્રમાણમાં તે સંસ્થાએ કોમને લાભ કરી આપ્યો નથી. ઉપરાંત કેટલાક બંધુઓ તરફથી એવો સવાલ પણ ઉઠાવવામાં આવ્યો છે કે કોન્ફરન્સમાં કેટલીક સામાન્ય વ્યક્તિઓને અધિગ્રાપદ મળી જાય છે અને ધનવાનોના સ્થાપિત હુકને આથી નુકશાન પહોંચે છે. કેટલાક કહે છે કે શુદ્ધ વર્તનવિનાના કેટલાક માણસો આગળ પડે છે કે જેથી કોન્ફરન્સની મહત્વતા ઓછી થાય છે. આ સવાલોના સંબંધમાં તથા કોન્ફરન્સના બંધારણમાં કયાં કયાં ફેરફાર કરવાની આવશ્યકતા અનુભવથી જણાઈ છે અને હાલ કોન્ફરન્સને જે વ્યાધિ લાગ્યો છે તેને દૂર કરવા કેવા પ્રકારનો પ્રયાસ કરવો યોગ્ય છે તે સંબંધી હવે પછી વિચાર કરશું.

છપાધને બહાર પડેલ છે.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. ભાગ નંબરો

સ્થાન ૧-થી ૪. વ્યાખ્યાન ૬૩

આ ભાગ પ્રથમ ખીન જૈન બધુ સરકથી ગૈર્થ વિગેરેમાં ઘણીજ ભૂલોવાળો બહાર પડેલો, તે પણ હાલ ખીલકુલ મળતો નથી. અમે તેનું શુદ્ધ ભાષાંતર કરાવી બરાબર સુધારીને બહાર પાડેલ છે, તેની અદર બતાવેલા શાસ્ત્રધારો તમામ અ-સાધ્યે દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. આ પહેલાં ત્રિભાગમાં સમકિતના ૬૭ ખોલ ઉપર તેમજ ખીલ પણ તેને અનુસરતી પુસ્તકાલેખાઓ છે. આઠ પ્રભાવના દ્વાર ઉપર તેમજ ખીલ પણ કેટલીક કથાઓ. તે બહુજ રસિક છે. સમકિતની શુદ્ધિના ધ્વજકે આ ભાગ અવશ્ય વાંચવાલાયક છે. સામાન્ય બુદ્ધિવાળાને આ આખો અંથ પરમ ઉપકારી છે. આ ભાગની કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ રાખવામાં આવી છે, પાકા અને સુદર બાઈન્ડીંગથી બુકો બંધાવવામાં આવી છે.

આ આખા અંથનું ભાષાંતર કુલ પાંચ વિભાગ કરીને અમારા તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલ છે. તેમાં ૩૬૧ વ્યાખ્યાન અને ૪૦૦ લગભગ કથાઓ છે. આખો અંથ મોક્ષાભિલાષી સરલ જીવેને ખાસ વાંચવાલાયક છે. બહુજ હિત-કારક છે, પાંચે ભાગની બુદ્ધિ બુદ્ધિ કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ થાય છે. પરંતુ પાંચે ભાગ એકઠા લેતાર માટે રૂ. ૭-૮-૦ રાખવામાં આવેલા છે. બહારગામવાળાએ પોસ્ટેજ બુદ્ધ સમાવવાનું છે.

અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ ભાષાંતર.

આવૃત્તિ ખીલ.

વિવેચન ચુકત.

આ બુકની પહેલી આવૃત્તિ ટુંકો મુદતમાં ખપો જવાથી તેની ખીલ આવૃત્તિ હાલમાં બહાર પાડવામાં આવી છે. કિંમત પ્રથમ પ્રમાણે રૂ. ૧-૪-૦ રાખવામાં આવી છે. પોસ્ટેજ બહાર ગામવાળાને ચાર આના વધારે લાગે છે. આ આવૃત્તિમાં કેટલોક સુધારો કરવામાં આવ્યો છે. કાપડીયા મોતીચંદ શીરધરલાલ સોલીસીટરે આ વળત પણ એ બુક છપાવવામાં ઘણો પ્રયાસ કર્યો છે. ૭૮ ફારમની આ બુકની કિંમત બહુજ સ્વલ્પ રાખવામાં આવી છે. જૈન બધુઓએ અને અન્ય વિદ્વાનોએ પણ પહેલી આવૃત્તિ વાંચીને એક સરખાં તેનાં વખાણ કરેલાં છે. આત્મહિત ધ્યેયને જોડેને આખા વાંચવાલાયક છે. તત્ત્વજ્ઞે સુધારનાર પરમ ઔપધ છે.

મળવાનાં ટુંકાણાં.

સુબંધ. એન. એમ. ત્રીપાડીની. કું. પ્રીન્સેસ સીટ.

શા. મેઘજી હીરજી. પાચધુણી—સુબંધ.

ભાવનગર. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

મહેસાણા શ્રીમદ્ યશોવજ્રયજ્ઞ જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાના

ઈનામ સમારંભનો જનરલ મેસાવડો.

જૈન એન્જ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી લેવાયેલી પરીક્ષાના ઇનામ આપવાનો ઉદ્દેશ્ય છે. અત્રેના શેડ પુરૂં સમસાઈ જોતમના પ્રમુખપણી નીચે લખવામાં આવ્યો હતો. પ્રમુખ સાહેબે સ્વહસ્તે ઇનામો વહેંચ્યા બાદ વક્તાઓએ પ્રેસ જોવાત બાપણુ કામ હાથ અને પરીક્ષાની વિગતવાર હકીકત રજુ કરી હતી. છેવટે પ્રમુખ સાહેબે જણાવ્યું કે સમય હિન્દના જૈનધાર્મિક ઉમેદવારો માટે મુકરર થયેલી રૂ. ૪૬૮ ની ઇનામી રકમમાંથી જૈન કોમના આ સંસ્થા પહેલી અને સર્વોપરી પાઠશાળાના ૧૪ વિદ્યાર્થીઓએ રૂ. ૧૬૨ અને ૫ કન્યાઓએ રૂ. ૩૩૦ ઇનામના મેળવ્યા, તેમજ ૨૨ અભ્યાસકોષ પાંચે ધોરણની પરીક્ષામાં બેઠા અને સર્વેએ ઉત્તમ પરિણામ મેળવ્યું, એ સંસ્થાના પ્રતિદિન થતી અભિવૃદ્ધિ, મેતાઓની જાત, અને સાધનો કરતાં અધિક સંતોષકારક કામ જણાવી આપે છે. ધાર્મિક જ્ઞાનની વૃદ્ધિ માટે આ સંસ્થાએ 'બહુ સાડું' કરી જતાંવ્યું છે. ઉકાર શેડ અમરચંદ તલકચંદ અને સુશ્રવિકા બાઈ સ્તવગાઈના ઇનામો રકમનો ઉકારતા માટે અને એન્જ્યુકેશન બોર્ડના પ્રયત્ન માટે તેમના અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનવા ઘટે છે.

મહેસાણા અને તાંત્રીગામના પપારેવા ગૃહસ્થો આ સંસ્થાના ઉત્તમ કામથી બહુ સંતોષ પામ્યા હતા; તેમજ શ્રી જૈન કેળવણી ખાતાએ આ સંસ્થાના ઉમેદવારોના ડ્રેપ્ટ પરિણામ માટે આ વર્ષે પણ ઇનામી રકમમાં સેંકડે ૨૦) ટકાનો વધારો કરી આપ્યો હતો. તા. ૧૬-૩-૧૨.

આહકો પ્રત્યે વિજ્ઞાપ્તિ.

ગયા વર્ષમાં પ્રેસની અગવડના કારણથી તેમજ તાંત્રીની અવારનવાર ગેર-હાજરી વધારે રહેતાથી માસિક નિયમિત બહાર પડી શક્યું નથી, તેપણુ લેખ સારા આપીને જનતા સંતોષ આપવામાં આવ્યો છે. નવા વર્ષમાં પણ વિષય સંકલના ડ્રેપ્ટ રાખવામાં આવી છે. આવા અમૂલ્ય લાભદાયક માસિકના આહક કાયમ રહેવું, લગભગ વગર મંગાળે મોકલી આપવું અને નવા આહકો કરી આપવા એ દરેક જૈનગણુની ફરજ છે. જે આહકોનું ચિત્ત લેખો વાંચીને સંતુષ્ટ થવું હોય તેમણે અડેક નવું આહક કરી આપવા તરફી લેવી કે જેથી અને કદનાં વધારો કરી વધારે લાભ આપવા શક્તિવાન થઈએ. આ માસિકના નકલો ભેટ તરીકે ઘણી જવાબી અને પંચાંગમાં તેમજ ભેટમાં વધારે ખર્ચ થવાથી તેમજ કેટલાક આહકો ચોપાનીના રાખ્યા છતાં લગભગનું વેડ્યું સ્વીકારવામાં અ-આડ કરતા હોવાથી ઉપજ ખર્ચના આંકડા સરળતા થવા પણ મુશ્કેલ પડે છે, માટે સારી આજ્ઞા રાખનારે સહાયક થવું યોગ્ય છે; તે સાથે ઉત્તમ જૈન લેખ-દોષો સારા લેખો લખી મોકલવા યોગ્ય છે કે જે જૈન વર્ગને ઉપકારક થઈ પડે. અમારી તેને માટે નમ્ર પ્રાર્થના છે.

તાંત્રી.